receperint non faciunt illas suas: ⁊ idem de distributõnibus q̃ danꝯ p annuersarijs defunctoꝝ: ⁊ ꝓbat huius dere. dicuz. in si. p dere. s de preben. licet. Johannes andree.

b Distributiones. s. de preben. licet.

c Manualia. vt. s. de ver. sig. olim.

d Victualis. s. e. de cetero.

e Presentes. quid. n. pdeest pseentia i loco ex q̃ diuinis ñ adsint ꝓpi q̃ sunt bñficia ꝓstituta.

f Improbãtes. lz igr de ꝓsuetudie corpus pbende deberi possit absentib: q̃ diuinis ñ int sunt: s de ꝓsth. cũ omis: secus in distributõnib q̃tidianis. vt hic.

g Ipaz. cathedraliũ l' collegiataz.

h Affuerint. No. q̃ sicꝯ ipetrat q̃ i absentia papiat puentus suos ac si pseꝯs esset: dispensano hec facit eũ reputari p pñte: ꝫ nõ p int esse in diuinis officijs: sed si ꝑsens esset ⁊ officijs nõ interesset: has distributiones ñ peciperet: vt hic: ergo nec dispensatõnis vigore peciperet: ꝫ si deceret i gra: q̃ reciperet ac si pseꝯs esset ⁊ diuinis officijs interesset: nũc secus rõne predicta: sit igr ipetrãs in hoc casu. vt ꝑm hanc formã ipetret si pot.

i Ordinatõz. vtputa q̃ tm det ei q̃ intererit in missa ⁊ tm ei qui intererit i matutino ⁊ sic de singulis horis.

k Infirmitas. q̃ a celebratõe diuinoꝝ excusat: vt s de pben. significatũ. alꝯ clerici ad oes horas tenẽt: qd dic vt s de cele. miss. c. j.

l Vtilitas. hec duo solent dispensatõnem inducere: supra de preben. exposuisti. Et signatur huic contra: supra. eo. li. de elec. cum non decat. vbi illi q̃ psequũt vtilitatem ecclesie ⁊ distributões nõ percipiũt. Do. canonici nõ tenent eas talib cõcedẽ vt ibi: tm si pcesserint illi nõ tenent ad restitutõem vt B. Alij dicũt hoc loqui in pseꝯ: illud i absentib. vt pseꝯ qui psequũtur vtilitatẽ ecclesie distributões percipiant: absentes non vt ibi: primum credo.

m Quas. de his q̃ nõ pot fieri clemosina: qd dic vt no. xiiij. q. v. i summa. ⁊. s. de rec. ex trãsmissa. Quid si illi q̃z lucro pdicta cedebãt remittant: nũqd ẽ canonicus absolut? sans videt q̃ sic: unsti. de re. di. §. p traditõez. cũ B nõ sit additũ remissionem nõ pdesse: vt. s de re scrip. statutũ. §. annpen l'. ⁊. j. de censi. exigit. in si.

n Receperit. dicũt quidam et in preteritũ: vt sic ꝓstitutio ista preterita ꝓbendat: maxime cũ videat ius antiquũ: s de pben. lz. Sed ꝗrium credo: tum ex eo q̃ s dixit statuimus: tum ex eo q̃ dicit B ꝓtra hanc nr̃am ꝓstitutõem tẽ. Sed qui ante hanc ꝓstitutõem recepit. p hãc cõstitutõez nõ recepit: q̃z pena legis ex tpe legis. xxxij. q. iij. dixit sara. preterea lz statutũ esset has distributões solũ his q̃ diuinis interfuit officijs dari nõ tm erat expsse statutũ ꝓsuetudinẽ ꝓtariam nõ valere. Item nec pena addita qd facit constitutio hec. Sed quid dices de ecclesijs q̃ nõ habent aliq̃ mõ distinctas pbendas: ꝫ tm singulis diebus danꝯ cuilibet p victo toi libre panis toi mensure vini: ⁊ sic de singulis. Credo q̃ de illis nõ loquat dere. cũ ille pos? sint pbẽde q̃ distributões: alꝯ esset canonica sine pbenda in talib ecclesijs: qd esse non debet. j. q. iij. sicꝯ. s de pben. relatũ. ⁊ hoc optime ꝓbat iudicio meo dere. de ver. sig. olim: certum eñ est q̃ quotidiane distributõnes non danꝯ absentib et in theologia studentib vel priuilegiatis: vt i pdicta decreta. licet: ⁊ tm in talib ecclesijs danꝯ tales priuilegiatis absentibus vt in pdic. dere. olim: q̃ verus ẽ dere. intellectus: alꝯ nulla ibi esset

bñficiati seu clerici cathedraliũ ⁊ aliaz collegiataz eccliaz distributõnes q̃tidianas: q̃ alꝯ manualia bñficia seu victualia nũcupãt: ⁊ tm residẽtibus tribuũt: qualitercũq̃z i ciuitatib seu alijs locis i q̃b ipe consistũt eccie: sint pñtes: lz diuinis officijs nõ interfuerint: ex integro pticipãt: ac si ꝓtinue ipsis ecclijs i eisdẽ officijs defuirẽt peitus ꝓbãtes statuũ: vt distributões ipe q̃tidiane i q̃bus cũq̃z rebus ꝓsistãt: canoicis ac alijs bñficiatis ⁊ clericis ecclesiaz ipaz: q̃ eisdẽ officijs i ipis ecclesijs affuerint. tribuãt iuꝯ eccie cuiuslibz ordiatõz rõnabile iã facta seu et faciendam. Qui vo alit de distributõib ipis q̃cq̃z receperit: exceptis ill' q̃s ifirmitas seu iusta ⁊ rõnabilis corporalis necessitas aut euidens eccie vtilitas excusaret: rez sic receptaz dominiuz ñ acq̃rat: nec faciat eas suas: ĩmo ad oim restitutõz: q̃ ꝓtra hmõi nr̃az ꝓstitutõz receperit: teneat. De distributõib et p defũctoꝝ ãniuersarijs largieudis idem decernimus obseruãdum. Le. iiij.

De pbendis ⁊ dignitatib.

Suscepti regimis nos cura sollcitat: vt vtilitatib sbiectoꝝ in illis precipue p quas aiaꝝ saluti psuliẽt: nũc nouoꝝ editõne iuriũ nunc antiquoꝝ innouatõne sollicite puidere curem?. Bane fuit olim p se. ap. puide ꝓstitutuz: vt diocesani locoꝝ ad pseꝯtatõem religiosoꝝ nullũ ad aliquam ecclia recipiãt: nisi tm ei de puẽtib ipius ecclie corã eis fuerit assignatũ: vnde iura episcopalia possint soluere: et ꝓgruã sustentatõz hãe. Dez sic nobis querela multoꝝ frequẽs insinuat: religiosi exẽpti de puẽtib parochialiũ ecclesiaz: i quib ius obtinẽt patronat?: seu rectoꝝ pseꝯtatio pti net ad eosdem: tãtuz pcipiunt annuatim: q̃ rectores ecclia ipaz ñ possũt de residuo ꝓmode sustẽtari ⁊ episcopalia iura

a Suscepti. ad pseꝯtationez religiosoꝝ et exemptorum nõ debent in ecclesijs ipozum rectores institui: nisi primo tm eisdẽ assignetur: vnde incumbentia onera sbire possint ⁊ congrue sustentari: nec valet contraria consuetudo. Et diuide in. iij. partes. In prima arengat. In secunda antiquam constitutionem recitat. In tercia ipius iuris transgressionem. In quarta ponit renouationem ⁊ extensionem ipius ⁊ contrariam ꝓsuetudinem damnat.

b Innouaz. s. e. li. de ꝓsti. c. ij. j. de sepul. c. j.

c Innouatione. nunc antiquoꝝ declaratiõe. s. in phemio huius li. ad si. exordij.

d Religiosoꝝ. de monachis statutum fuerat. s. e. de monachis de alijs religiosis eadem ratione: idem dicebamus p dere. s. eo. auaricie. ⁊. c. in lateranensi.

e Assignatum. quod p eos diuinũ augeri l' diminui ñ poterit: dicit archiõ. s. e. auaricie: ⁊ habent circa hec puidere diocesani et q̃ ad exemptos. vt in cle. de sup. neg. pla. qz regulares.

f Soluere. hospitalitatem tenere. vt in pdicta dere. de monachis. ⁊ dic vt ibi: ⁊. xxxj. q. j. c. j.

g Exempti. ecclesia tm cum populo nõ erat ibi exempta: alꝯ nõ intromitteret se eos: s de priuilegijs. qui. ⁊ de sup. ne. p. sic. hodie secus vt in cle. e. ti. qz regulares.

h Sustentari. forte dimittebãt quartã quarte idest sextãdecimã decimaz: s. e. ti. extirpande. in pn. nolebant q̃ eis generaretur podagre. de cõse. di. v. legimus quosdam. notauerũt autem tan. ⁊ goi. ⁊ ber. s. e. de monachis. q̃ si monachi hanc portiõem assignare nollẽt: elapsis sex mensib eos ordinaret ecclesiã: allegant dere. de sup. neg. p. sic. hodie diocesanus ad hanc assignationem faciendam statuet eis terminũ infra quem si non fiat: pseꝯtatũ admittet: ⁊ postea facet hãc assignationez in q̃ taxãda in plurib: vl' minori non debet excedere: quod dic vt in clemen. de

dere. rõ nisi qz ita placuit pape: ⁊ ad hoc facit qd no. ber. in pocis dere. licet. de pben. plus dico q̃ in ecclesijs in quib sunt distincte pbende: ⁊ postea ẽ mensa cõis grossa: ⁊ postea distributões: solum in his distributõibus: ⁊ non in illa mensa grossa locuz habeat hec decreta. ⁊ ita fuit consultum in ecclesia bon̄. ⁊ hoc sonat verbum quotidiane: ⁊ s dum dixit q̃ tm residẽtib tẽ. Sed quid dices ordinatio est in ecclesia q̃ vadit ad talem horã tãtũ hẽbit tẽ, vadit canonicus ad ad horaz ꝓncipaliter p denario: nunquid simoniam cõmittit: videt q̃ sic. ar. de simo. suaz nobis. ⁊. c. sic p certo. Cõtra. s de pben. significatũ. Do. dic ꝑm osti. qui hoc no. de v. sig. olim: q̃ tales nõ cõmittũt veram simoniam cum nulla expressa pactio intercedat: peccant tamen graiter ⁊ mentalẽ simoniam committunt: ⁊ per penitentiam satisfaciunt: supra de si. tua nos. ⁊. c. vli.

o Idem. s. q̃ hi q̃ nõ interfuit nil habeant ⁊ consuetudo contraria non valeat: ⁊ recipiẽtes sine iusta causa ad restitutõnem teneant.

iurepatronatus: vt constitutio.

i Onera. hospitū receptōis nūci ꝛc ap. sedis: ⁊ similia.

k Animaꝝ. quaꝝ regimen ē ars artiū: s. de eta. ⁊ quali. cū sit: ē enī alia pcioso: corpe. xij. q. j. pcipimus.

l Alios. clericos intelligo: qꝰ laica nihil papiūt: s. de iurepatronat⁹. pterea: ⁊ sic ē intelligē. s. e. n. extirpāde. in pn.

m Consuetudine. cū enī aliab sit picu/losa: vt s pbatū est: ⁊ ē extirpāda: s. eo. extirpāde. ꝯ psue. c. vl. ⁊ de hoc ibi plene.

a Licet ecclesiarum. bnificia vacana i curia alius q̄ papa pferre ñ pōt: qd si fecerit irrita est collatio.

b Dignitatū. qd de epatib: nūqd cōprehēdūt hac pstitutōe? Dans videt q non: qꝛ ea q speciali nota sūt digna nisi specialiter notent neglecta intelligūt. ff. de iuriur. Item apud. §. hoc dictuz. j. e. ti. q̄uis. j. de sen. ex. qꝛ periculosum. cum si. ⁊ facit s de pcura. c. vlt. ⁊ qd ibi dixi: s de filī. pre/sbi. c. j. est enī non dignitas ꝗ dignitatum culmē: s. e. venerabilis: ⁊. c. cum olim: ⁊ hoc fuat curia: q reservatōes in his quz vacant facē psueuit ⁊ qd etiā interdū i abbatijs facit. vt sic per istā ꝓbendāt solum puisa p conci. lat. ñ p generale: s de elec. ne p defectu. ad hoc s de pces. pben. dilectus. 10. an.

c Pertinere. xxxij. di. oēs: ⁊ vide quod dixi. s. e. li. de eleci. q̄q̄. Jo. an.

d Vacaturis. qd alius nō pōt: vt s de pces. pben. c. ij. et legatus de latere pape: vt s. e. ti. dilectus filius. t.

e Apud sedē. q dicāt apud sedē ipam vacare: dicet. j. e. pnti.

f Consuetudo. patet ex facto. s de accus. accedēs.

g Statuimus. sit ꝗ de speciali psuetudine ius cōmune. sic. s. de clandes. desponc. cū inhibitio: ⁊ ē si. de fideiuss. q quibusdā. de priuil. q nōnullis: allegat tñ ro. ec. psuetudo p iure: s. de consti. ex lrīs. Jo. an.

h Sedem ipam. nō vacantem als parochiales ecclesie pferūt p illos ad quos collatio pnet: quod dic vt. j. e. si apostolica.

i Vacare. an bnificium dicat in curia vacare: cum duobus ibi super eo sibi collato litigantib alter mouet vel vterq: dic vt i de. vt li. pen. si duoby.

k Collatio. nil dixit de presentatione: vnde sepius reperitur re/ceptum in curia: papam per hoc non conferre beneficia: que pertinent ad presentationem laicoꝝ. Sed eadem ratione non pferret q̄ pertinent ad pſentationem ecclesiarum vel monasterioꝝ vel monachoꝝ: s. c. pri. pro hac parte facit. j. e. ti. cum in illis. §. cū autez. ad hoc s de iurepa. cum dilectus. ꝗ p lrām q̄ s dicit q̄cūqz aucte. ⁊ p id qd dicit puiso sans videnē ꝓpbendi pdicta.

l Expssa. Nota vnū casum in q vacat pbenda in ecclesia: ⁊ ille ad quem spectat pma vacatura: non pseqtur illam; alium habes. j. de rerum pmu. c. vno.

solvere: ac alia incūbentia eis onera supportare: ppt qd sepe pringit q non inveniūt pſone idonee q̄ hmōi ecclias velit recipere. Dicqz frequent minus idoneis pferūt: ex q̄ pricula imminēt aiaꝝ. Nos itaqz volētes sup ꝗ salubre remedium adhibere: pnti decreto statuimus: ⁊ mādā⁹ pstitutōez hmōi q̄ ad oēs patronos ecclīaꝝ religiosos tā exēptos q̄ nō exemptos: ⁊ alios inviolabiliter observari: psuetudine ptrazia nō obstante. Dem.

Licet ecclīaꝝ pſonatuuz dignitatū aliorūqz bnificioꝝ ecclīasticoꝝ plenaria dispositio ad romanū noscat pōtificez ptinere: ita q nō solum ipa cū vacāt: pōt de iure pferre: verūetiā ius in ipis tribuere vacaturis: collatōez tñ ecclesiaꝝ pſonaꝝ dignitatū ⁊ beneficioꝝ apud sedē ap. vacantiū specialē⁹ ceteris antiq̄ consuetudo romanis pōtificib reseruauit. Nos itaqz laudabilē reputātes hmōi psuetudinē: ⁊ eā aucte ap. approbātes: ac nihilominꝰ volētes ipaz inviolabilit obsuari eadē aucte statuimus: vt ecclias dignitates pſonatꝰ ⁊ bnificia: q̄ apō se dē ipaz deinceps vacare ptigerit: aliqs pter romanū pōtificē quacūqz sup ꝗ sit aucte munitꝰ: siue iure ordiarie ptātis ipoꝝ electio puiso seu collatio ad eū ptineat: siue lrās sup aliquoꝝ puisiōe generales l̄ etiā speciales sub q̄cūqz forma verboꝝ receperit: nisi ei sit sup cōferēdis eisdē in curia romana vacātib specialis ⁊ expssa ab ipo pōtifice summo auctoritas attributa: pferre alicui seu ali qb⁹ non psumat. Nos enī si sec⁹ actū seu attētatū fuerit decernimus irritū ⁊ inane.

Gregorius. x. in concilio generali lugdñ.

Statutū felicis recordatōis clemētis pape pdecessoris nri ꝯ digtatib⁹ ⁊ bnificijs i curia romana vacātib⁹ neq̄q̄ p aliū q̄ p romanū pōtificē cōferēdis decernim⁹ talit moderādū: vt hi ad qs eorūdē bnificioꝝ ⁊ digtatū spectat collatō statuto ñ obstāte pdicto: demū p⁹ mēsē a die q̄ digtates seu beneficia ipa vacauerit nūeradū ea pferre valeāt tñmō p seipsos: vl̄ ipis agētib i rmotis p suos vicarios generales i coꝝ

m Conferre. infra mensem a die vacationis numerandum quia post illum possunt ea conferre. quod dic vt. j. ca. pri.

a Statutum. Si papa bnificia vacantia in curia non conferat. j. mensem a die vacationis illi ad quos collatio pertinebat poterunt illa pferre.

b Statutuz. s. ca. p primo.

c Curia. ⁊ sic idē est dicere in curia: quod apud se. ap. vt s. c. p primo: ⁊ qñ ibi vacare dicanē: videbis. j. e. presenti.

d Moderandū. hoc artationē respicit. non augmentū: s de v. sig. c. vl.

e Mensem. de hmōi cōputatione dī. s. e. li. de elec. q̄ sit.

f Numerandū. Est ergo expssum istud tē/pus non a tempore scientie ꝗ vacationis currere: lz videat contra ꝯ concess. pben. qꝛ diuersitatem. ad fi. s de sup. neg. pla. lz. is enī q̄ nescit ptātem experiendi nō hz. ij. q. vj. biduū. ff. de calū. l. annus. et hoc tenuit ꝗ guil. Sed pratrariū credo ſm gar. quia hoc statutum fuit i fauorē ecclesiaꝝ ne cōtingēt bnificia diu vacare: nō āt i odiū summi pōtificis negligētis: qꝛ tūc ñ nisi a tpe scientie curreret pscriptio: vt i pratrarijs. Item p hanc redit ad ius cōe extendenda ē igit vt defacili ad suā naturā redeat. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. si vnꝰ: pserim vbi statuēs pra se statuit: als. n. quare ñ sic expssisset a tpe scientie. de rea. ad audiētiā: ad hoc. j. de re. iur. cōt eū q̄. Unū scias lz istō tps currat ignorāti: nō tñ sedi vacanti qd sans pbat. j. e. si apl'ica: si. n. ibi ē special' casus: ꝗ ipi⁹ ꝗriū ē regulare: ⁊ ē rō qꝛ hoc reperim⁹ expssū: ꝗ illō nō. Et sic nota specialia i hoc casu. Primū q cū i alijs dē mai⁹ tps: s de pces. pben. c. ij. ꝗ dat solū mēsis. Secōm q istud tps currit ignorāti. Ter cū q ñ fit pputatio de momēto ad momētū: ꝗ dies vacatōis nō cōputat in mēse: ⁊ hoc patet dū dicit a die tē. ⁊ si s de excep. pia. de resti. spol. frequēs. Quarū q cū als pmunter ptās deferat ad supiorē: ꝗ redit ad inferiorē: ⁊ hoc facit impossibilitas casus: ad hoc s ꝯ elec. lz. in fi. ⁊ s. e. li. ⁊. e. ti. indēnitatib. in fi.

g Per seipos. habebāt epi añ pstitutōem clemētis pcuratores i curia: q statim cū vacabāt bnificia pferebāt illa ⁊ sic puenieb̄āt papam: vnde mot⁹ clemens pmulgauit pstitutōem. s. c. pri. demū gregoriꝰ qꝛ multū piudicialis erat pstitutio illa: in pcil'. lug. moderat⁹ ē eā. Sed ne adhuc exercerēt illas malicias: scilicz q habereē pcuratorem in curia. q statim mēse elapso illa pferret: idcirco hoc addidit. papa enī et p⁹ mēsem posset pferre: si vellet dūmodo pūctus nō esset: s. c. pri. i pn. Sed lra ista dicit p seipos: nūqd si pntes sunt: p alios conferre poterit. Dic q p alios pferre nō poterit: nisi in casu qui seqt: potuit enī papa rei sue pditionem ⁊ modum apponere ⁊ legem quā voluit. xvij. q. ij. eleuterius. ff. de paci. traditionibus de condi. ap. verum. Jo. an.

h Remotis. sic s de tēp. or. cū nullꝰ. §. epo. ⁊ dixerūt quidā p hanc literam: q quis extra suam diōē, existens beneficia conferre non

poterat: ꝗ hoc ē falsū: lz in hoc casu posset ꝓcedi: ⁊ ꝓbabat hoc olim ⁊ ſ. de ꝓcess. ꝓben. post electōnem in ꝓte decisa. ⁊ hoc no. Io. ⁊ ber. ſ. de offi. lega. c. nouit.

i Id canōice. dicebāt olim ꝗdam id. ſ. vicaria: nā eoipo q̄ vicarius generalis erat: bñficia ꝓferre poterat: ꝗ hoc ē falsū: vt. ſ. de of. vica. cū in generali. In talium ꝗ collatōe ꝓ ordinariū facēda requirit q̄ mensis elapsus sit: q̄ pe: se ipos ꝓferant: si ꝓsentes sint: vel q̄ ꝓ generales vicarios nō speciales: ⁊ quod habeat speciale mandatū bñficia ꝓferēdi: ⁊ sic expone id. ſ. beneficia ꝓferre.

a Q Uālis. In beneficijs l' in impetrationib ad bñficia ꝓ ꝓuisionē vsq̄ ad certā summā ꝓio ēnō debet. ꝓ ecclesias ciuitatis vl' diocesis nō comꝓhendit cathedralis: ꝗ ꝓ ecclesias ꝓuicie metropol'. ⁊ cathedrales reliquie includūt. fuit tracta de extrauagāti breui respōso. ⁊. c. lz i bñficijs. Et emanauit ad declarationem coꝝ q̄ no. t. ⁊ ber. ⁊ moderni. ſ. de ela. ⁊ quali. accepimus. in fi. d ꝓben. ꝓ illoꝝ. in ꝓn. ber. cōpos. de rescrip. capitulū scē crucis. i glo. q: questiones. §. Item queritur de hac forma. ⁊ §. sequēn.

b Plenissima. ſ. de dona. cū dilecti. in fi. ſ. de ver. sig. olim. ff. de ꝓsti. ꝓn. bñficiū: ⁊ debet ee māsura. j. de re. iur. decz. cū suis ꝓcor.

c Restringi. sic. ſ. e. li. de fi. ꝓsbi. c. j. ⁊. ij.

d Vsq̄ ad certā. aliud puta cū papa scribit vt ꝓuideat ꝓpetrāti vsq̄ ad tale summā aliud dū papa scribit vt ꝓuideat ei de ꝓbēda tanti valoris vel summe. q: in ꝓmo casu pōt ꝓuideri de minori: ꝗ nō de maiori. in scdo vo de maiori: ꝗ nō de minori: q: forma mandati ē ꝗuāda. j. e. ti. cui de non. Et cū istud vsq̄ ponit in lrīs: intelligo q̄ velit ascendere: quasi papa scribēdo q̄ ꝓuideat vsq̄ ad summā. c. libraꝝ: velit q̄ ꝓuideat de summa. j. lx. vsq̄ ad. c. ꝗ nō vltra id. ſ. eo. li. de ar. c. j. cum suis ꝓcor.

e Pensione. papa videt mandasse ei ꝓuideri de eo qd̄ ꝓuidēs ꝓ se nō poterit remere sic bñficia: q: lz ibi sit liberalitas nō tm̄ ē in collatione: ꝗ in eo q̄ magis isti q̄ illi ꝓferē qd̄ dic vt. ſ. d ꝓben. relatum: ꝓbat hoc. j. de insti. c. vl. ⁊ lz in fauorē eius hoc dictū videat: nō tm̄ illi fauor renūciat ꝓter intentionē pape q̄ talis fuit: ⁊ ꝓter formaꝝ mādati q̄ ꝗuanda ē. j. e. ti. cui de non.

f Vl's. vt. c. di. pallium. de auctoritate ⁊ vsupal. c. j. de testa. requisisti. ad hoc de ver. sig. cū nbi. immo etiā interdu solū cathedralis comꝓhendit. vt de ver. sig. cum dilecti.

g Includi. si. j. de sen. ex. q: periculo sum. ⁊ hoc tenebat compos. in supdicta glo. Sed ber. ⁊ t. videbant tenere ꝓtrariū in ꝓdic. decre. accepimus. in glo. penul. Sed forte bonū habuerī intellectū: si ad casum decre. se retulerūt. ſ. in his q̄ ꝓmo erant obligati ꝓuidere obligauerat eēm se eos ordines ꝓferendo: vt. ſ. e. cum ꝑm apostolū. ad finez ꝓuidere vel in cathedrali vel alia: littere igit' ibi impetrate fuerūt lre iusticie: ꝗ ꝗ de lrīs gre loquimur: vnde in hoc casu per cōmunem formam in cathedrali vel alijs prouidere tenebit: ⁊ sic decre. illa loquatur in suo casu: nec sit correcta per istam: ad hoc. ſ. e. li. de elec. cū expediat. Io. an.

b Extendit. quod si mandet sb hac forma: nūqd̄ in capellania vel mansionaria maioris ecclesie cathedralis poterit ꝓuideri: ⁊ videtur papa solū canonicos: ⁊ ipoꝝ excepisse ꝓbēdas: ad hoc. ſ. vbi dicit ꝓpter ipius honorem. ad hoc supra de rescrip. statutū. ⁊. ſ. de ver. sig. cū clerici. Sans credo cū hec lra sic indistincte loquat: q̄ i nullo beneficio cathedralis ecclesie poterit ꝓuideri: non enim dicit q̄ non includat canonicatus ecclesie cathedralis: sed q̄ non includat ecclesia: ergo nullū ipius ecclesie bñficiū includet. ad hoc optime. j. de pet. uit'. ꝓ exemptōem. ⁊. ſ. j. Rñ. Sed pone impetrauī ꝓuideri mihi in ecclesia sancti petri boñ. nō ē alia sancti petri ecclesia q̄ cathedralis. nunqd̄ in ea ꝓuidebit mihi: videt ꝓter stilum curie granam surrepticiam: q: in cathedralibus ecclesijs non solet expmi nomē sancti: ꝗ in inferioribus sic: qd̄ credo nisi aliter ꝓ lras apparet papam de cathedrali intellexisse per illud. c.

i Prouincie. ⁊ i hoc casu loquit decre. ſ. e. ti. ꝓ illoꝝ: vnde nō aduertebāt qui dicebāt illaz allegabant: q̄ ꝓ lras quibus ꝓuideri mandabat in aliq̄ ecclesia ciuitatis pōt ꝓuideri in cathedrali: cum ibi archiepiscopo de ecclesijs sue prouincie scribereē.

k Uberiorē. si ergo queraē diuersitatis rano: sufficiat ista licet ad metropolitanā ecclesiā nō multū efficax videat: ꝗ sufficit sic ꝓ papam declaratum: de re iudi. i cau sis. Io. an.

a c Um de beneficio. vno. Mo. ꝓ his que no. ber. ſ. de causa pos. ⁊ ꝓpri. cū ecclesia suatuna. in glo. ex hoc videtur.

b Instituns. ꝗ si d̄ facto tm̄ occupatum esset per eos non haberet locum ꝓscriptio: vl' si ibi non vt rectores: sed vt vicarij vel conducticij seculares clerici reuisent. Io. an.

c Legitima. ſ. xl. annoꝝ: de ꝓscrip. de quarta. de causa pos. cū ecclesia. de consue. c. vltimo.

d Ante inceptam ꝓscriptionem: ꝗ secus si post inceptā ⁊ ante cōpletam: ⁊ ideo dixit. ſ. continue.

e Post. non tm̄ continue ⁊ pacifice spacio. xl. an. ⁊ ideo dic qd̄ qz. illa igitur administratio precedentis temporis tollitur per prescriptionem sequentem: administratio autem prescriptōes sequens illam non tollit: nisi alia interuenirent que ius aliorum haberēt perimere. Iohannes andree.

f Priorat. priorat̄ ē generale verbum quod ad priorat̄ secularem vel regularem potest extendi: sed ratione persone impetrantis qui clericus secularis est sibi regularis priorat̄ conferri non potuit: vt arretur id solum ad seculares: nam graue est inexperros tē. xix. q. iij. monasterijs. supra de elec. cum ad nostram. ⁊. c. officij. Io. an.

g Secularis. Quid si tempore impetrationis secularis erat impetrans modo factus est regularis: nunquid de tali priorat̄ sibi poterit prouideri? Credo q̄ non per decreta. supra eo. li. de electi. si eo tempore.

h Modum premissum. ſ. pri. Rñ. ſ. p. xl. annos cōtinue ⁊ pacifice ab vno vel pluribus instituus in ꝓ. Dñs Iohānes an.

a C Uper eo. habere personatum cum cura: ⁊ prebendam cui annexa est parochialis ecclesia: non est ꝓra concilium generale: ⁊ reprobatur ꝓ istam decre. opi. ber. ſ. e. t. extirpande. §. q̄ vero: cui fauebat guil. in spe. t. de legato. §. videndum. v. quid si habeo: ⁊ approbatur opi. inno. ⁊ ostī.

b Annexe. in quibus deseruire debet ꝓ vicarium ꝓpetuū: vt in ꝓdic. §. ꝗ an ipe vicarius. vl' ipe ꝓbendarius curā animaꝝ illius parochie habat: de hoc fuerī opinio es diuerse vt sequit: vicarius. n. curaz animaꝝ habet: qd̄ ꝓbat. ſ. de of. vi. ex pte: ꝗ vt vicarius. vt ibi nota ber. cum ꝗ rector spiritualē iurisdictōem ibi habeat ⁊ sup vicariuz existat: quia excōmunicare potest ⁊ similia facere ergo quin curā

dioecesibus existentes: quibus id canonice sit cōmissum.

B Omfacius. viij.

Q Uālis plēissima sit als i bñficijs ītēptatio faciē da: lre tij sup obtinēdis bñficijs ītepratē debēt cū sint ābiciose restrīgi. Et ideo si alicui vsq̄ ad certā summā ꝓuideri mādam⁹ ei nō i pēsiōe: ꝗ i bñficijs ecclīasticis tm̄ volum⁹ ꝓuideri: nisi d̄ pēsiōe i nr̄is lr̄is mētio hēat expssa. C Quāq̄ sb noīe ecclīaꝝ ciuitatis ꝓprehēdat als ecclīa cathedralis: cū tm̄ alicui de bñficio mandā⁹ i aliq̄ ecclīaꝝ: ciuitatis l' diocesis ꝓuideri: ad cathedralē ecclesiaz quā ꝓpter ipi⁹ honorez sub hac generalitate nolum⁹ ꝗ casu includi: se mādatū hmōi nō extēdit. C Decus ē cū mādam⁹ in aliq̄ ecclīaꝝ ꝓuicie ꝓuideri: tunc em̄ ⁊ metropolitana: ⁊ certe cathedrales ecclīe īcludūt sb tali mādato: cū vberiorez ꝗ casu q̄ alio īpetranti grāz facere videamur. Vbē.

Q Elm de bñficio ecclesiastico ꝓsueto clericis secularib assignari ꝓuideri mādatur: de illo debet intelligi: qd̄ tāto tpe ab vno vl' pluribus seculariby clericis instituris in eo rectoribus extitit cōtinue ac pacifice gubernatū vt ꝓscīptio legitima sit cōpleta: etiā si āte vl' p⁹ religiosi quādoq̄z mistra uerit i eodē. C Quādo vo scri bit vt ꝓuideat de aliq̄ ꝓoratu alicui clerico seculari ꝓuideri nō pt de ꝓoratu q̄ ꝓ religiosos iuꝝ modū ꝑmissum ē solit⁹ gubernari nisi ꝗ i lr̄is caueatur expresse. Vbem.

S Ūp eo q̄ ꝓbēdas quib⁹ parochiales ecclie sunt annexe: in quib⁹ spūalez iurisdictōem

habeat negari non potest: s. de elec. dudum. ij.

c Personatibus. et sic videt q vnus possit plures psonat. et prebendam eniz cū parochiali annexā in vna ecclesia obtinere sine dispensatōe pape. vnde ꝯdicit apte s. eo. li. de psue. c. j. Sed hic papa pluribus loquit: vt vides. j. vbi dicit obtineatis. vñ pluribus canonicis eiusdē ecclesie de hoc grembio psulit papa rñdit: et sic non est contra.

d In eadē ecclesia. idez et multoforti si ī diuersis: ad hoc s. de pces. pben. lras.

e Concilio. s. eo. de multa.

f Non obuiet. cum eiusmodi accessoriū habeat seq natura principalis s. e. li. de offi. deleg. si gra. j. de reg. iu. accessoriū: cū suis pcor. et ō pbenda nō est cautuz q vacet: g nec vacabit capella accessoria ad pbendā. ad hoc. ff. de ser. rus. pre. l. vna est via. ff. quēad. fini. amit. si cōmunem. ad hoc. j. e. q: sepe. pterea cessat ratō phibitōis. qī ecclia ānexa pben de nō tenet residē: vt s. e. extirpāde. g pstitutō: de mlta: hic locū nō habeat.

g Dispēsatio. intelligo pape: de q loquitur pcilio de q mentōez fecit: als in pbēda et dignitate bñ requirit dispēsatio epi: nisi psuetudo ecclie vt aliud induceret: vt illa sine dispēsatōe possint simul de iure teneri. ad hoc s. e. li. de rescp. gra: et qd ibi dixi. debāt ergo inno. et ostien. s. e. extirpāde: hūc esse casuz in q de iure coi vel saltz de cuiuslibet supioris dispēsatōe fm diuersas opi. qs no. s. e. ti. cū iaz dudū: qs plres curas habebat.

a c Cum cui. In impetratōe bñficiorū inspicit data: nō pntatio vel receptio. emanauit ad declaratōez oim q no. s. de rescp. capitulū. et reprobat cōmunis opi.

b Collatis. longe diuersum est pferre et mādare pferri. ad hoc s. e. li. de rescrip. tibi qui: et. c. duobus.

c Preferendū. nisi in casu. j. e. si clericus. §. verū. ad hoc s. eo. li. de rescp. tibi qui: in fi.

d Simul. ideo dixit: q: sec si maior: vtputa q oīb ponib pferat vt. j. de pces. pben. aucte. ad idē in casu. j. e. q: sepe.

e Ista. posteriores impetrātes.

f Animo. approbat g illa lectura dere. capl'm: q ibi pus sit nomē nō aduerbiū. et certe satis erat absurdū dicē: q p cursum tuū tu me pueniresī iure iaz mihi acqsito. et scire debes q sic pmo impetrās pferī oīb secūdo impetrāntib ī hoc casu: sic pferī oīb qb pbēda vacans et ab igno: āntib pferet postea: vt. j. e. si postq.

a i Ap clericis. Per lras apo. nō facientes ō defectu ordinis mētōez pt impetrāti de curato bñficio pnideri: ad ordines tñ se faciet primis tribus pmoueri. tracta fuit de exhuagāti: q incipiebat: venerabilibus fribus: als sup pnisione: et fuit alexandri.

b Alijs. hoc fuit nō sine mysterio dictū. q: pstitutio alex. solū de pauperibus loqbat. vñ multi dicebāt sec in alijs. et declarat hic qd no. post. de rescrip. capl'm. in glo. q: qstiōes. §. item qrit an collatio. Et no. q qtuor requirunt in pmouēdo: scientia: mores: etas: et ordo. in pmis tribus partibus defectū aucte lrarū se. apo. nō pmouet: nisi fiat mētio: s. de eta. et qli. eaz te: et. c. ei. in qrto sic vt hic vides. et sic caute dere. illa quartuz omiserat.

c Animarū cura. als eī nisi hoc esz expssum de curato pnideri. ditōez fm ecclesie vīe psuetudinez approbatā: et sic fm aliqz interptatōez curā aiarū habetis: simul cū personatibus qz alī quibus cura imminet aiarū: ī eadē ecclia obtinetis: vob cū b generali pcilio nō obuiet: dispēsatio neccia nō existit. Ibez.

Cum cui canōicatus alicui ecclie a sede ap. ē collat: licz nondū sit ī ea recept decernim in affectōe pbende iuxta sue pnisiōis ordinē oīb pferendū: qbus postmodū ī ipsa ecclia sil'is gra est pcessa: licet isti pmo suas lras presentauerit et primo recepti fuerint in eadem. Ibem.

Si p clericis pauperibus vel alijs nras lras vt eis de bñficijs pnideas: etiā si aiarū cura sit ānexa eisdez: recipe te pringat: ipsis: licz nec ī sacris sint pstituti ordinibus: nec de defectu ordinū ī eisdē lris mētio habeat: poteris ō bñficijs curā hntib licite pnidere: nec pterētu dicti defect tua poterit pnisio impugnari. Oportz tñ vt ipsi ad ordīes qs reqrūt collata eis bñficia se faciāt in primis statutis a iure tribus pmoueri. Ibez.

Si eū sup cui pnisiōe apostolice sedis legat in certa ecclia suas lras qb obtēperatuz nō fuerat festinarat: mādem aucte nra in ipa ecclesia ī canōicū recipi et ī frem: si biqz pnideri de prebēda iuxta ipsi legati pritētiaz lrarū talis recept hmōi nri aucte mādati nō legati ꝗ nra intelligit esse aucte recept: et ideo est ī assecutōe pbende oīb post eū eadez aucte receptis ī dicta ecclesia pferendus. Ibem.

Mandato nro sub ea forma tibi directo vt alicui pnideas de bñficio ad collationez tuā vel alteri pritinente: de beneficio quod primo vacabit: siue ad tuaz siue ad illius collatōez pritinuerit: eip q scribit pnidere debebis. Si vo plura beneficia ad tuā et illius collatōez forsan spectantia simul vacēt: tūc scripte ordinez sa. §. j. vel secum fuerit dispensatū. e. ti. cū ex eo.

a i Si eiuz sup. Tracta fuit de exhuagantī: q incipiebat: dilect filij. emanauit ad declaratōez eorū q no. post. s. ō rescrip. capl'm: ī glo. q: qstiōes. ꝗ pone q por v. et guil. ī spe. ti. de legato. §. nūc tractem. v. quid si per.

b Litteras. reservatōis. nāz legat vacatura nō pfert: vt j. eo. ti. dilectus filij. t. ꝗ bene reservat collatōi sue: et sup ea pferenda cuiz vacabit dat executores: vt s. e. li. de offi. le. c. iij. et iiij. et. j. e. ti. si apl'ice.

c Auctoritate nostra. littere igit gratiose sic misse facient illū censeri auctoritate apo. receptū: exq sic exprimitur: ad hoc s. de rescp. cum aliquibus: in fi.

d Receptus. post impartitaz eī auctoritatē a papa talis gra papalis intelligit. j. e. si apl'ice. et. C. de veteri iure enu. l. j. aā mcatū.

e Eadē. nam si minori: pferetur eriaz pōnib: vt. j. e. hi qui.

a m Mandato. Hec dere. satis plāe tracta fuit ō exhuagāti alex. iiij. q incipiebat: sua nobis: et emanauit ad declaratōez eorū q nō. cōpost. s. de rescp. capl'm: in glo. quia questiōes. §. sed quid si in hac forma.

b Collatōez. de illo igit qd pinet solū ad psentatōez vel institutōez nō poterit talis pnidere: nec ecōuerso. j. e. ti. cū in illis. §. cū aūt.

c Vacabit. ītelligo sine fraude p dere. §. e. li. de renū. c. ij.

d Illi. est rō: q: de pmo pnidēdū est: als eadez rōne de cēteris mo: ad hoc. ff. de v. obl'. eū q kalendis. de illo igit pnideat ne videat extinguī gra: s. e. cū cui. et. j. eo. c. pri. qd vez est: nisi in lris esz clausula: qd duxerit acceptandū. j. de pces. pben. q: in cūctis: et. c. ne captāde.

e Simul. pone mortu vel pmotus est cleric q habebat illa duo bñficia: vel duo clerici simul mortui vel pmoti: vel renūciauerūt nec apparere pōt quis pmo: ad hoc s. e. li. de rescrip. duob.

f Ordinē. et ē si. s. e. ō elec. si qs iusto. §. j. ī fi. xlviij. di. sit recto: ī fi.

non posset: s. de pben. c. vlt. j. e. ti. cum in illis.

d Defectu ordinū. sec in defectu etatis: s. eo. li. de rescp. si eo tpe. et no. q: bñ pbat ista lra et inferior q idez repetit q pmouēdus ad curā si nō est in sacris defectū pariē: et fa. ad id qd dicam. j. glo. pri.

e Prouidere. olim de iure cōmuni. tales ad talia bñficia nō poterāt assumi: s. de eta. et qua. pterea. hodie dicūt qdaz īdisticte q pnt: ad b s. de el'c. cū ex eo. j. de isti. c. ij. et hic. ꝗ ñ suz ausus corrigē dere. pterea. et dico ab ea recedendū soluz ī casibus in qbus hoc expres suz iuenio: vt hic: et. j. ō instit. c. ij. in alijs salua maneat: et fm hoc itelligo dere. cū ex eo.

f Oportebit. vnde solet exprimi ī lris fm stilū curie: ita tñ q idē clericus fe faciat statutis a iure. et. c. et psonaliter. c.

g Requirūt. ō iure cōmum psuetudine vel statuto ecclie: ad hoc qd dixi s. ō fi. pb. c. j. j. Rñ.

h A iure. vt in qtuor tribus anni: et in sabbato scto: vel sabbato medie ēdragesime: s. de tēpo. ord. c. et. ij. iij. maiores aē pferri pnt in festiuis diebus: vt ibi: et. c. ti. c. j.

i Promoueri. quod si moniti nō fecerint: poterūt eisdē pnari: s. de ele. cū in cūctis. hodie impo mit nouas pēas pnatis antiqs pēis: vt ī cle. de eta. et quali. vt hi q. ij. Rñ. Si aūt bñficiū sit curatuz: priuat est ipso iure: nisi sacerdos fuerit ifra annū. s. e. li. de elec. licet canon. nisi essz ecclia collegiata: vt s. e. ti. statutuz. vel habuerit iustum impedimentū. e. ti. pmit

ff. de vsufruc. l. quotis. ſ. Rñ. Ad hoc facit quod d'xi. J. de reg. in. in alternatiuis: ⁊ fa. ff. de le. ij. cū pat. §. vlt. ⁊ ff. ad trebel. l. hēdes. §. fi. ⁊ vide qd no. s. de rescrip. cum dilecta.

g Ad te. al's essz in pate illi⁹ cui scribit se exonerare. dico tñ q̄ idem esset iuris in ordine puerso. ſ. qñ scribit ad alteri⁹ vel maz tc. qr tūc eram si simul vacēt puidebit de spectāte ad collationez alteri⁹ ordinē scriptūre Fuādo: vt s. dixi. ⁊ expone: ad te. l. ad tui collatōez. Et qd dic dere. hic p oia vez itelligo cū etiā tertie pone scribit: puta mihi vt tibi puideā de beneficio spectāte ad collationē talis aut talis. nā tibi de pmo vacāte puidebo: al's scripture ordinē Fuabo eadez rōne.

e ſ Si cleric⁹. si dericus cui mādabatur prouideri de pbenda pmo vacāte negligit petere pbendā sibi debitaz: extincta est gra. Si aūt sibi collat⁹ fuerit canōicatus: tūc habebit pbendā dum null⁹ est ibi expectans aucte apo. Et declarant hic ⁊ coniugunt q̄ no. ppost. de rescp. mādatū: i glo. ij. i fi.

b Postea. scz puiso sibi de pbēda. ⁊ hec est noua forma q̄ nō multū hz vsuz curie. si aūt mādasset sibi de canōicatu statim puideri: et postea de pbenda q̄ vacaret et p̄uisuz fuisset de canonicatu: tūc idē qd i. ij. casu.

c Faceres. erat g datus in hoc ad ppellendū: de quo dic vt dicam. J. de pces. pben. si capitulo. ⁊ c. si soli.

d Debitā. ſ. prime vacaturā. ⁊ itelligas nulli alij de iure debitā.

e Negligenter. desidiosus erat: vel execrabatur lites: vel ignorabat ius. quia credebat illā prebendā deberi pmo recepto auctoritate capituli vel inferioris a papa. Si aūt infirmitate laborabat magna: vel alienatus erat a mente vel captiuatus vel iusta causa absens: ⁊ procuratorez dimiserat: qui mortu⁹ tūc erat vel his similis: tūc hoc casu pbendā nō perdit. ad hoc s. eo. li. de elec. pmissa. non enī potest dici negligens qui potestatē expiendi nō habuit: ad hoc s. de elec. c. vlt. ⁊ de pces. pbē. qr diuersitatez. Qñ aūt dicat negligens: arbitrio boni viri. i. iudicis relinq̄nduz credo. ff. de v. obli. pinu⁹. §. cū ita. Nec enī dico q̄ statim post mortē necesse habet petere: imo aliqd tempus sibi assignādum est in quo deliberet: an pbenda sibi debeat de iure vel non: ad hoc s. e. li. de pslue. c. vlt. arbitrabitur ergo iudex hoc tempus pm qualitatem negocij personaz ⁊ loci. ad hoc s. de elec. cupientes.

f Aliam. Nota qr si neglexi petere debitā: ⁊ alij collata est: aliā non peto. hz si neglexi petere debitā: tñ adhuc nō est alij collata: dico q̄ illaz adhuc possuz petere. ad hoc. J. e. si ubi absenti: in fi.

g Extincta. ⁊ sic extincta debet esse potestas executoris: sic econuerso de offic. deleg. si super gratia. ad hoc s. e. super eo. J. d regu. iur. accessorium: cū suis pcor. ⁊ merito est extincta potestas. cum enīz forma sibi tradita fuerit per rescrip. super vno beneficio tñ: scilicz primo vacaturo sibi debito: illo omisso nil subest rescrip. ad hoc s. de offic. delega. ex parte. j. ex quo igitur sciuit rem suam agi ⁊ se non opposuit: sibi imputet: de re iudic. q̄uis: al's sequeretur q̄ ius haberet in plurib⁹ prebendis: quod est absurdum. quidaz tamen dicebant olim contra propter intentionem mandantis qui voluit illum prebendaz habere. vnde si non habet primam habeat secundam. ad hoc. s. eo. dilectus. iij. s. de concess. preben. cum super. nec dicitur ius habere in duabus prebendis. quia desinit ius habere in prima: ⁊ hoc putauit ostien. in predicta glosa magna equñ.

h Effectus. quia papa contulit vel mandauit conferre canonicatuz in ecclesia: qd factuz fuit.

i Negligentia. qua neglexit petere prebendam sibi debitam: ⁊ sic fuit alteri collata.

k Dūmodo. per istud verbum probo quod non preferatur expectantibus qui impetrauerūt post negligentiaz. nam de his qui ante negligentiam impetrauerunt dictuz erat sup: ibi nulli alij de iure debita. superfluereet ergo hec littera: nisi ⁊ de posterioribus intelligeretur. hoc sonat ergo littera: q̄ q̄diu erit ibi aliquis expectans auctoritate apostolica: siue prius id est ante negligentiam impetrans siue post: ille negligens non habebit prebendam.

l Eadem auctoritate. preferatur igitur receptis auctoritate inferiorum. J. c. pri.

m Mandatum. cuius fines diligēter seruandi sunt. J. e. ti. cui de non. sed istud esset mandati fines excedere. Jo. an.

n Prouideri. scz de prebenda de qua scriptum non fuit.

o Spectat. quocunq̄z iure communi. vel speciali. J. ne se. vac. c. vno: de regula. c. vlti. cum si.

p Debebit. idem dicebant olim quidam in casu dere. s. eo. li. de offic. delega. si sup. vt ibi dixi. Jo. an.

q Subsistat. intelligas nisi etiā negligēs esset in ipsa perenda. quia ⁊ tunc perderet ius in illa sicut et in superioribus casibus dictum est. Nota igitur q̄ plenior est gratia secundi rescripti q̄ primi. Secundus ergo negligens in prebenda non propterea amittit canonicatuz quem iam habuerat: sed amittit potioritatez in prebēda respectu apostolicoruz qui duplici iure iuuant: non autem respectu alioz: vt vidisti.

a b J qui. Decre. ista emanauit ad declaratōnem eoz que nō. Innoc. ⁊ ostī. ⁊ moderni: s. e. relatuz: ber. ppost. s. de rescp. capituluz: in glo. magna. §. Item si vnus. J. ⁊ probabatur hoc olim per dere. de accusa. accedens in parte decisa. ⁊ tūc ponebatur de concess. pben.

b Antea. Nota q̄ regula illa: qui prior est tempore potior est iure: locum habet in his quorum par est causa: quod probatur. ff. de regu. iur. quotiens vtriusq̄z. ⁊ dixi. J. de reg. iur. qui prior. ad hoc s. eo. eum cui. si autem dispar est causa: non habet locum regula: vt hic. hinc est q̄ lex dicit priuilegia considerari: non tam ex tempore q̄ ex causa. ff. de priuileg. credi. l. priuilegia. et creditrix totalis preferitur quibusdam creditoribus etiam anterioribus: non tamen filijs ex priori matrimonio: qui agunt de dote materna. C. qui potiores in pig. ha. l. vlt. vbi de hoc.

c Specialiter. auctoritate ergo huius specialis mandati fingitur potius delegatus q̄ legatus: et sic delegantis auctoritate videtur esse receptus. Sed tempore alexandri quidam contrarium dicebāt: dicentes q̄ speciale mandatum legato directum non inducit nouaz auctoritatem pape: sed veteris potestatis legati prorogationem: ar. ff. de preca. sed si manente. vnde primo receptus tali auctoritate legati prorogata receptus videtur. vnde postponitur secundo recepto auctoritate pape. et hoc videbatur dicere constitutio alexandri execrabilis. Sed contrariū est verum: vt hic vides. nec ob. lex. sed si manente que loquitur: cum prima et secunda concessio sunt eiusdem nature et forme: sed hic potestas legatōis est per se: et potestas prouidendi vel conferendi auctoritate apostolica postea concessa eodem modo per se et gratiosa data: vel fauore legati vel eius p quo scribitur: constitutio execrabilis. vel loquebatur in suo casu specialī: cum scilicet prouidit vltra quaternarium numeruz: vel in legato cardinali qui conferebat iure legationis: vel sic correcta: s. in si. phemij huius libri.

bita ceteris pferēd⁹: petere poterit pbendā aliā prime vacaturā: dūmodo non sint aliq̄ eadez aucte pbendas i ipsa ecclesia expectātes: ⁊ eidē de ipa nō p te: cū mandatuz nō suscepis sup illa hz p euz ad quē spectat in eadē ecclesia pbendaz collatio puideri debebit: al's facta de pbenda hmōi alteri collatō in illi⁹ pindiciū eo ipso viri⁹ nō subsistat.

Item. J qui aucte apo. in aliq̄ eccl'ia i canōicos sunt recepti: debent in pbendaz assecutōe ceteris anteferri legatorum vel alioz q̄rūcunq̄z aucte receptis antea i eadē. Euz q̄z qui ad mādatū legati vel alteri⁹ aucte ap. sibi spāliter in hac pte pcessa fungētis recipitur: aucte apo. receptū esse dubiuz nō existit.

Item.

a Si postq̃. Si post gratiam mihi facta a papa de canonicatu ⁊ pbenda bo noñ. canonici hoc ignorãtes. ⁊ ignorãti pbendã pferẽt post vacantẽ: nõ tenet collatio. Nõ q̃ q̃ sic inspicit tẽpus date q̃ ad scõm ipetrantẽ a papa: sic et inspicitur q̃ ad illũ q̃ postmodũ recipit a capitulo et ignorãter.

b Cõtulimus. quid si non ptulit ẽ conferri mandauit: dic vt. j. de pcef. pben. si capitulo. ⁊ ca. si soli.

c Postmodum. Quid si tũc tpis vacabat prebenda q̃ postmodũ fuit collata: videt q̃ tenear collatio. q: mandabatur de prima vacatura prouideri: sed illa tũc vacabat ergo ñ debet. vt. c. si clericus. in fi. s. e. ⁊ ideo est sklus curie: pbendaz si qua vacabat: vel q̃ primo vacauerit cẽ. Datis credo idem p rationem q̃. j. sequit: nam eorpo cẽ. ad hoc. j. e. si bñficia. io. an.

d Motu pprio. quia secus si ptulissent expectanti aucte papali: s. c. pri.

e Vacaturam. multo fortius ergo vacantem: quia difficilius constituit in vacatura q̃ in vacante. s ó concef. preben. nulla. sup eodem t. dilectus filius. t.

f Requit. ille tamen cui sic collatũ fuerat: si dimisit aliquod bñficium pter illud habẽdum recuperat illud. si sine difficultate cognito pbendam illi deberi eam sibi dimiserit: alꝯ nõ. j. e. ti. si bñficia.

a d Vidũ venerabili. Si papa det lñiam legato suo recipiendi aucte apostolica resignatões bñficiorũ legationis sue libere in manibꝫ suis faciat: et bñficia pferẽdi. Scõo papa ó pdicta ptãte nõ habita mentõe canonicatũ ⁊ pbendã si vacat l' quã primo vacauerit i aliq̃ eccl'ia legationis mihi conferat. Tercio canonicus ipius ecclesie renunciet: ⁊ legatus etiam ignorans collationem mihi factam confert tibi prebendam predictam: non tenet collatio legati: sed mihi illa prebenda debetur. Jo. an.

b Aucte nra. hoc fortificabat dubiũ quasi exq̃ aucte apostolica hoc faciebat in secũdo mandato: de illa pma ptãte mentio fieri deberet: alꝯ eñ si ptãte ordinaria hoc faceret: satis videbat dubium terminatum: s. e. t. c. pri.

Si postq̃ canõicatũ i aliq̃ eccia tibi ptulim⁹: ⁊ de pbẽda nullli alij de iure debita imbi prie vacata mãdaui⁹ p uideri: hi ad quos i ea spectat collatio pbẽdaꝯ: pbẽdã q̃ vacauit ibi postmodũ motu ppo ignorãtes tibi grãm factã: alij duxerit pferẽdã: tal' collatio in tuũ piudiciũ attẽtata nullã obtinet firmitatẽ: nã eoipo q̃ canonic⁹ aucte ap. fuisti effectus ius ad obtinẽdũ pbendã prio vacaturã ibidẽ tibi acquisitũ extitit: eãdẽq̃ q̃cito vacauit: exquo nulli alij debebat: iuste petere potuisti: et iõ a pdictis lz ignorãtibꝫ alteri cõferri nequiuit.

Item. Vidũ venerabili fri nro .s. cpo palestrino quem ad ptes ostinauim⁹ gallicanas ẽcipiẽdi aucte nra resignatõz ab obtinẽtibꝫ bñficia eccliastica i eisdẽ ptibꝫ q̃ ea vellẽt libere i e⁹ maibꝫ rsig're: ac bñficia ipa psonis idoneis pferẽdi per nras lras ptãte pcessa. Nos postmodũ de pcessiõe hmõi nõ habita mẽtõe nicolao de borie fac. camerario dilecti filij nri. N. tit. scti laurẽtij i damaso psbri cardial' canonicatũ lexoneñ. eccie q̃ i ptibꝫ ill' existit: ⁊ pbendã nlli alij ó iure debitã: si q̃ tũc vacabat i dicta eccl'ia ptulim⁹: ⁊ sibi puidim⁹ de eisdẽ. Si ẽo nll'a tal' pbẽda vacabat ibidẽ: nos pbẽdã prio ibi vacaturã pferẽdã dicto camerario cum vacaret donationi apl'ice duxi⁹ refuãdã: decernẽtes extũc irritũ ⁊ inane: si sec⁹ sup ẽ a q̃q̃ ptingeret attẽtari: certis sibi ad ẽ executoribꝫ de putatis. Cũq̃ postmodũ nicola⁹ vasalli cleric⁹ canõicatũ ⁊ pbẽdã: q̃s i dicta lexoñ. eccia obtinebat: i dicti epi maibꝫ resignassz: ⁊ dicte ptãtis ptextu eos idem eps collatõis puisiõis refuatõnis ⁊ decreti pdictoꝯ forsan ignar⁹ guilelmo vasalli psbro ptulissz: dicti executores collatõe ñ obstãte pdicta lraꝯ nraꝯ aucte pbẽdã eãdẽ dicto camerario velut sibi debitam ptuleẽt: quẽ dict⁹ psbr ptextu collatiõis p dictũ epm sibi facte q̃ pbẽdã ipaz pacifice possidere valeat: nõ pmittit: ppt q̃ idẽ camerari⁹ nobis supplicauit hũiliter vt puidere sibi sup ẽ ó oportuno remedio dignaremur. Nos igr attẽdentes q̃ ⁊ si memorato epo pdictã pcessim⁹ ptãtez: penes nos tñ nihilomin⁹ remãsit maior: lz eadẽ ptãs et i pdictis: pptez q̃ nra q̃ eãdẽ poccupauimus ptãtẽ potior dz eẽ pditio: eo pserim q̃ fm canõicas et legitimas sanciones p spem generi derogat: q̃q̃ de genere i derogãte specie mentio nulla fiat. Cõsiderãtes q̃z: q̃ nos exposito nob de ptãte pdicta: nihilomin⁹ lras gratiosas daremus i dictis ptibꝫ ñ habita mẽtõne de ipa: qz foret obsurduz: si tãta nra impediret ptãs ⁊ si in oibꝫ punsionũ nraꝯ lris q̃s cõcederẽ⁹ i ptibꝫ supdictis oporteret nos de sepedicta potestate specialẽ facere mẽtõem: ⁊ q̃ decretũ nrm pdictuz: maxie ẽ vbi iã dict⁹ camerari⁹ ante dictã renũciatõz p nos erat lexoneñ. effect⁹ canonic⁹ stati ignorãtes ligauerat: cũ sup icerto ñ essz editũ nec ex alieno penderet arbitrio vl' volũtate cuiusuis: q̃ acceptãdi ptãtẽ haberet: ⁊ iccirco p illud et expssisse videmur: ne ali⁹ possz pferre: ⁊ ptãtem pdictã q̃tum ad presentez speciem reuocasse: q̃ in ẽ casu: vbi ó lucro dicti. S. tã

c Beneficia. sumitur ẽ bñficium large. vt ad bñficia ecclesiaꝯ cathedralium extendatur: vt p inferiora patet: ar. pra. s. e. q̃uis.

d Libere. nõ em pactio vl' condito in his locum hz: s ó trãsac. sup eo. ⁊ facit de elec. cum inter. R. ⁊ qó ibi nõ.

e Idoneis. ⁊ sic nõ pueris vel alijs bñficiatis: s. e. sup mordinata. j. e. ti. is cui. Jo. an.

f Potestate. hãc potestatẽ legat⁹ ñ demãdat ex se. ⁊ ẽ casus i q̃ pt q̃s p se qó nõ p alũ: vt s ó offi. le. c. penult. in fi. ⁊ ẽ rõ: ne det via ad vacatura: vt ibi.

g Canonicatũ. ⁊ sic affecta erat pbenda ꝓmo vacãs sine alio decreto: vt. s c. pri. ⁊. j. sequit.

h Que. lexoñ. eccia cẽ.

i Illis. s. gallicanis.

k Eisdez. s. canonicatu ⁊ pbẽda.

l Talis. s. canonical': ⁊ nulli alij de iure debita.

m Predicta. fcta a legato ipi guilelmo vasalli.

n Presbr. S. vasalli.

o Pacifice. si igr pbẽda habeat certũ ordinem annexũ: nõ tenebat se facere pmoueri: s. eo. li. de elec. cõmissa. §. j. ⁊ cẽ.

p Eadẽ. ẽ maior ⁊ eadẽ diuerso respectu.

q Preoccupauim⁹. sic. s de pcura. nõ iniuste. s. e. li. e. n. si duo. ⁊ de of. vel'. cum plures.

r Dãctões. s ñ rescrip. c. j. ⁊. c. pastoral'. s de of. lega. studuisti. j. ó re. iud. generi. ⁊ ibi vide de hoc: ⁊. ff. de re. iud. i toto. opñe concor. j. e. q̃uis. j. ⁊. ij. Rñso.

f De ipa. s. ptãte data legato: valet g̃ lre cũ nõ sit talis veritas tacita: q̃ expssa nihilominus lras habuisset: s. e. ti. sup lris: lz hoc in lris ad bñficia imperatis generaliter nõ sit verum. vt. j. e. ti. si motu ⁊ cetera.

t Absurdũ. Nota bonũ modũ argumentãdi ex sequela absurditatis. sic. s de excep. cũ inter porem.

u Nostra. papa non debet iusticiam suam negligere: qui alios in sua iusticia fouet: vt. j. de immu. ec. qñ.

x Incerto. sicut cum scribitur alicui prouideri de beneficio qó primo vacabit in ciuitate: vel quod primo vacabit in prouincia: vt. s. eo. q̃uis. incertum est qó beneficium impetrans sit habiturus. sed hic certum est de canonica lexoñ.

y Acceptandi. vt. j. de pcef. pben. qz cũctis. ⁊. c. ne captãde cẽ.

z Reuocasse. lz em eandem retinuerit ptãtem: ⁊ tñ maiorẽ. s. reuocandi et tacite. vt ẽ vides.

ꝯ Lucro. de dãno em e⁹ nõ agit qz si dimisit pora bñficia recuperat

illa fm formam vere. J. e. si beneficia.

p Ad instar. coadiuuat primā ratōem p vno legalis argumenta: sic. J. de pces. pben. qz cīctus. de sen. ex. si laicus.

a Serui. hēs hoc. ff. si cer. pe. l. eq q ī puicia: h enī ñ agit de dāno serui: ⁊ sic ab ignorāte suo ptās reuocat. sic inducit ad ꝓpositū.

b Kalendario. i. nomuiro faciēdis. ff. de le. iij. q filium.

c Mō facit. debitorem soluentem sibi ⁊ hoc ignorantē liberat: vt in p. l. eius q. ⁊. ff. de solutio. sicās suo. ⁊. l. cum qs. §. j.

d Reuocās. sic s. e. li. de rescriptis. si gratiose. j. Kñ. vbi de hoc. J. ne se. va. c. vno. in fi. ff. loc. l. iiij. instit. mādā. §. recte.

e Et dñi. repete ad instar. ⁊ habes hoc. ff. de pecul. l. non stati. ff. de opt. lega. apō auficiū. Et ē hoc casu qddā speciale ꝓtra regulaz: s. de re. iur. c. j. ff. e. l. nihil. qz peculiū re nō tm vel bis ꝓstituit. ff. ō pecul. peculium. §. si vbis nomina: ⁊ tm vbis tollit vt h: ⁊ in pōicta. l. non statim.

f Premissa. semp enī pcedere dz. xij. q. ij. indigne. s de sen. excō. sacro. cum si.

g Q Dia sepe. secūdus q impetrauit dignitatē ⁊ pbendaz pferet pori q solū pbēdā impetrauerat: si prebenda dignitati est annexa alīs nō. Emanauit āt hec vere. ad declaratōem ⁊ correctōez eoz q no. innoc. ⁊ ostiē. s. e. n. c. vl. ⁊ s ō ma. ⁊ obe. statuim⁹: ⁊ compost. ō rescrip. cap: mlū in glo. magna. §. vnuz casum. Et reprobata ē opinio innocē. ⁊ compost. q dicebāt hz pbenda nō essz ānexa: dignitatē habētē pferri: ⁊ sic dicebat cōpost. se ō mādato pape pnūciasse in boñ. eccia: in dignitate archipsbuterali: approbata ē āt opi. osti.

h Dubitat. ⁊ merito fuit declarato eoz faciēda: sic s. e. li. de elec. qz sepe. s. vt lit. ñ pt. qm. Dubitabat āt ꝓpter varias opiniones qs supra vidisti: ⁊ fuit etiam hec dubitatio nostris temporibus in boñ. ecclesia.

c Prebenda. tm.

d Officio. perpetuo in ecclesia: vt. s. de consue. c. j.

e Dacat. mōte renūciatōe l' pmotōe illo q dignitatē hēbat ⁊ pbēdā.

f Declaramus. Nota quia ius nouum nō facit h vetus declarat: facit quod dixi. s. ti. pri. ca. vno.

g Anterior. ⁊ sic ē iure potior: qz exq pbenda ñ ē annexa: vtriusq q ad hoc ē par cā: sec⁹ cū ē annexa: ⁊ facit q ō dixi s. e. hi qui.

h Pdiudicari. gra enī scō facta intellagit fieri sine alieni iuris pīudicio: s. e. lf. de rescrip. q mz.

i Apparet. qz nūc secus. J. e. c. penul. ⁊. J. de pces. pben. sucrate.

k Annexa. exq enī hz vnū cōnexoz ⁊ fliquū hīe dz: de pstr. trāslato.

tū agit ⁊ nō ō pīudicio ēpi memorati: ab ignorāte potuit renocari: nec p⁹ reuocatōz hmōi ius p eū ī aliū et ignorātē ī reuocata trāsferri ad īstar etiā serui kalēdario ꝓpositi: q post mortē dñi ꝓponētis mutuatas pecunias accipiētis nō facit: lz int ꝓhētes mors dñi ꝓpositum reuocās fuerit ignorata: ⁊ dñi q peculiū qd ꝓprio suo ꝓcesserat statī pmit cū ī eo suā mutauerit volūtatē: discretōi vīe mandā⁹: qten⁹ puatū psbiteq monitōe pmissa: p cēsurā ecclesiasticā ꝓpellatis: vt collatōne de canonicatu ⁊ pbēda predictis p dictū ēpm sibi facta: que nlla extitit: ñ obstāte dicto camerario pbēdā ipaz omino dimittat: ⁊ eū sup ea deiceps nullatenus inquietet. Item.

Q Dia sepe dubitat a multis: si canōicat⁹ alicuius eccie sit collatus a sede ap. successiue duobz: fueritqz mādatū primo de pbēda: scōo vo de pbēda ⁊ dignitate psonatu vl' officio cū se facultas obtulerit: p uideri: qs ipoz ī pbēda q cum dignitate psonatu l' officio vacat ibi postmodū debeat ō iure pferri. Nos dubitatōz hmōi sopire volētes pñti declaram⁹ edicto: pmū cū sit tpe āterior: cui p mādatū scōm pīudicari aut ius ipi⁹ absorberi ñ dz: ex q de intentōe mādātis ꝓria: ñ apparet pferendū ē ī dicta pbēda: nisi vacāti dignitati psonatui l' officio sit annexa: nā si essz annexa: scōus cui debet dignitas psonat⁹ l' officiū preferret in ipa. Item.

Q Dm in illis quibus bñficia curā aiaz habētia pmittūt: maior q ī his q ad alia p mouet idoneitas reqrat: intētōis nre neqq existit: vt cū aliquib de eccijs psonatib⁹ dignitatib l' alijs bñficijs qbuscūqz ō aiaz cura mētōe ñ habita: p uideri mādā⁹ ipis de his quib hmōi cura īmnet: possit aut debeat puideri. Illis vo pro quib⁹ scribim⁹: vt puideat eis dē de psonatib vl' dignitatib et si curā habeāt aiaz ad collatōz pusionē pīsentatōz l' dispositōez spectātib qrūcūqz: puideri neqbit de platuris psonatib vl' dignitatibus ad qs seu qs p electōz hi q eis habēt pfici assumūt. Cū āt int collatōez pīsentatōem ⁊ institutōz differētia magē esse noscat: si cui de bñficio ad alic⁹ collatōz spectāte puideri mādet: de illo qd ad ei⁹ pīsentatōz l' institutōz pertinet puideri nō poterit: nec et ecōuerso. expsso enī vno casuū pdictoz mādatū sup h factū: qd debet de sui natura rstrigi: ad alios extēdi nō dz. Di vo de bñficio ad aliqz collatiōem vel pīsentatōem spectante non adiecto cōmuniter vl' diuisim punsio iniūgit faciēda: in bñficio qd ad collatōz vel pīsentationē alterius ipoz tm pertinet adimplere nō pt. Sicuti si de bñficio spectāte ad colla-

ad hoc s. e. ti. sup eo. habes igit vnū casum in q scōus impetrās primo ipetrāti pferet. aliū habuisti. s. e. si cleric⁹: aliū. J. e. ca. p. aliū ō pces. pbē. c. p. Interdū hēs q vacat pbēda: ⁊ ille q expectat primā: illā ñ pseqt: vnū casū hēs. s. e. n. c. ij. i fi. aliū. J. e. cū ī eccia: tertiū. J. e. t. et cui: quartū. J. ō re. p. c. vno. quitū. s. ō renū. c. ij. ⁊ aliuz hēs ī cle. gre. de rescrip.

a Q Dm in illis. declarāt h q nō. p ber. innoc. ⁊ osti. s. e. c. vi. p compos. s ō rescip. capt'm i glo. mag. §. h qd in his.

b Reqrat. Est enī ars artiū regimē aiarū. s. de eta. ⁊ qli. c. penl'. ad hoc s. e. gra ue. ⁊. c. se. ⁊. s. e. c. j.

c Intētōis. ad quā recurrendū ē: vt s. e. c. vli. ⁊. s. de vsu. et multiplici. vbi de hoc Illa āt intētio ⁊ rō q fuit delegātis dz esse ⁊ delegati: s ō rescip. sup lfis. in fi.

d Cura. et si ī lfis prouideri mandet q aiaz cura ñ negligatur: siq immet dignitati. qd dic vt in cle. e. ti. si dignitatem. j. Kñ.

e Prouideri. hīc ē q ei panēnib defecni ī etate dispēsant epi ī dignitatib ñ curatis. h in curatis nō: s. e. li. de eta. ⁊ qualit. c. vno: ⁊ ē et si. de fi. p sbi. c. j. ⁊ ē hoc ꝓter bñficaoz impetratōez q dz ambiciosa ⁊ restrīgēda. s. e. q uis. cū alīs noie beneficij dignitates ⁊ bñficia includāt: vt s ō ver. sig. c. penl'. Quid si simpliciter mādat puideri de beneficio: nūquid poterit executo: de tali beneficio puidere: quod requirat sacrum ordinez? videtur q non: arg. huius. ca. ad hoc. s. eo. li. de fi. presbi. c. j. Sed dic ꝓ. J. e. et cui. ad idē. s. eo. si p clericis: nisi pateret in etate defectum: ita q ad illum ordinem promoueri non posset: vt ibi. ⁊ supra. e. li. de rescrip. si eo tē-

pore. Johānes an.

f Electōez. electio igit nō ꝓcludit sb vbo pusionis l' dispositōis cū int ista tria sit differētia: ⁊ facit q statī seqt: ⁊ ē si. s. e. li. de of. le. deliberatōe. Kñ. j. ⁊ facit quod dixi. s. e. li. de elec. c. vl. ⁊. J. c. pri. ij. Kñ. in glo. sed nonne.

g Eis. s. plātis psonatib vel dignitatib.

h Assumūt. et si inhibeat in lfis ne elec. eligant: vt in cle. e. ti. si dignitatē. ij. Kñ.

i Noscat. hīc ē q capt'm vacāte sede ñ pfert bñficia: q spectāt ad collatōz epi: s. ne se. va. c. ij. ⁊. J. e. li. e. n. c. vno. ⁊ tm tūc instituit istituēdos ab ēpo. J. e. li. de isti. c. j. s. ō ma. ⁊ obe. cū olim. ⁊ idez vides ī gnali vicario: s de isti. ex frequētib. s. e. li. ō of. vi. c. vlt.

k Adiecto. exquo papa hoc non adiecit: alterum tm graiare

non intendit: ⁊ hoc intellige ꝑm ꝛeterminatōnem quam habes. J. e. ti. c. vlt. ⁊ fuit hoc sumptū ex quadam extrauaganti: que incipiebat: cōtingit interdū sicut te ꝛē.

l Alio. absurdus enim esset illū grauari ꝛe quo papa non intellexit. In ꝑmis videbat. q: ad collatōem suam spectat licz ⁊ alteri⁹. nam ⁊ qui iurat suū nō esse: iurat ⁊ sibi ꝓmune nō esse. ff. ꝛe v̄. sig. pupillus. §. vlt. ⁊ qui legat seruos suos ⁊ q̄ i totū: et q̄ in parte sui sunt videt legasse. ff. ꝛe leg. iij. l. si quis seruos. ꝗ hoc facit cōtraria mētio pape. idem est ergo dicere ad collationem talis: ⁊ solius ratio.

tionē vm⁹ ꝓuisio iniūcta fuisset impleri non potuisset in beneficio: cui⁹ collatio ad eū simul cū alio ꝓtineret.

Item.

Si tibi absenti ꝓ tuū episcopū ꝓferat bnificiū: licet ꝓ collatōez hmōi ꝛonec eaz ratā habueris ius in ipo bnificio vt tuū dici valeat nō acq̄ras: ipse tū epus vel quicūqz ali⁹ ꝛe ipo bnificio nisi ꝓsentire recuses: in ꝓsonā alteri⁹ ordiare neq̄bit. q̄ō si fecerit: eius ordinatio facta ꝛe bnificio nō libero: viribꝫ nō sbsistet. Qz si epus notificata tibi collatōe ad ꝓsentiendū terminū ꝓpetētez assignet: nisi ꝓsenseris: poterit eo lapso bnificium libere cui viderit expedire cōferre.

a Si tibi absenti. beneficium mihi collatuz ante dissensuz meū alteri cōferre nō potest: nisi termin⁹ mihi dat⁹ ad ꝓsentiendū esset elapsus: ⁊ tūc etiam post terminū anteq̄ alteri ꝓferatur potero ꝓsentire. Emanauit hec ꝛere. ad ꝛeclaratōem ⁊ approbatōem eoꝝ q̄ no. inno. ⁊ ostī. ⁊ moderni s̄. e. accedēs. et ostī. in sum. d̄ insti. §. q̄s institu. sciebamus enim q̄ absenti poterat beneficiū conferri ⁊ absens inuestiri: vt ibi. sed dubitabat an medio tempore posset collatio reuocari: q̄ō hic ꝛerminat. ⁊ q̄ dicit absenti idem ⁊ multo fortius si ꝓsenti. qui forte ꝛeliberare velle se dixit.

b Episcopum. factū ponit non ius. q: idez si ꝓ aliū.

c Habueris. acceptando vel cōsentiendo vel ratum habendo: si negocioꝝ gestor vel procurator generalis fuerat inuestitus ꝛe ipso: sed si specialis statum dici ꝛebuit suum: quod dic vt no. eo. accedēs. ad hoc. ff. ꝛe neg. ge. si ego. ff. ꝛe solu. ratum. ff. ꝛe acquirē. possessi. qui absenti.

d Acquiras. secus in legato speciei. quia tunc acquiritur dominium legatario ignoranti: licet cōmutabiliter. ff. ꝛe leg. ij. cum pater. §. surdo. fa. ff. ꝛe ꝓdi. ⁊ demon. l. legata. per que iura dicebant quidam quod hic dicitur. Item per id quod habes s̄. ꝛe elec. cuz inter canonicos. ⁊ c. publicato. ad hoc. j̄. ꝛe regu. iu. quod semel: cū suis concor. Alij dicebant q̄ si secundo prius fieret traditio: vel prius consentiret: bene tenebat collatio per. l. C. ꝛe rei vendi. l. quotiens: in pan. ⁊ in fi. vbi dicitur q̄ si res vendita fuerit duobus: ille potior est cui prius fuerit tradita: ⁊ vide quod dixi. j̄. ꝛe reg. iu. qui prior. Tercia opinio erat q̄ aut secūdus scienter recipiebat beneficiuz aut ignoranter. in primo casu non tenebat collatio: in secūdo sic: tenetur tamen conferens ꝓuidere primo in equiualenti beneficio. ad hoc s̄. eo. inter cetera. j̄. ꝛe iurepatr. pastoralis. facit ad hanc distinctionem. j̄. ꝛe concess. prebend. quia cunctis. ff. ꝛe vsufruc. l. sticho.

e Alius. puta legatus ꝛe latere qui confert beneficia vacantia: s̄. ꝛe offic. leg. c. ij. istud autem conferre non poterit. q̄ō licet vacet: tamen non est liber: vt. j̄. sequit.

f Personam. sed nūquid poterit alteri sub conditōne conferre. s. si ille non acceptauerit: nō. s̄. eo. li. ꝛe elec. c. ij. ⁊. j̄. ꝛe reg. iu. acq⁹. sicut beneficium non vacans non conferitur cum conditōne quādo vacabit: s̄. ꝛe concess. preben. c. ij. ad hoc s̄. ꝛe rescripti. pastoralis. Sed nunquid potest ꝛe illo ordinare non conferendo persone: sed alꝭ puta vniendo vel religiosum locum constituendo: non nisi sicut posset post acceptationem cum eadem sit ratio: s̄. ꝛe eccle. edi. ad audientiam. ij. s̄. eo. exposuisti. xij. q. ij. c. antepenult. ⁊. etiā tūc secundario fit ordinatio in ꝓsonam.

g Terminum. sed nonne. statutus est terminus a iure infra quē consentire ꝛebet: scilicet vnius mensis: s̄. e. li. ꝛe elec. q̄ sit. nec videtur q̄ ꝛe beneficio iuris possit episcopus diminuere. j̄. ꝛe reg. iur. incultum: cum suis concor. Hic ꝛere. illaz loqui in electis qui adhuc habent confirmatōem petere: istam in his quibus fit collatio. in his autem non est statutum certum tempus: et facit s̄. c. pri. probatur. ⁊ hoc per id quod sequit. naz in ꝛere. q̄ sit: lapso termino priuatus est ipso iure. nec potest vlteri⁹ consentire: hic aut etiam post terminū ꝓsensit dūmodo res sit integra: vt sequit.

h A lapso. quasi dissensisse videatur. sic s̄. eo. li. ꝛe appel. ab eo. vbi etiam ista ponuntur vt paria. Et per hanc litteram videtur idem dicendum si dissenserint: scilicet q̄ adhuc re inteḡ possit consentire: quod verū est conferente in eadē voluntate manente: ad hoc s̄. ꝛe pcura. licet. vbi ꝛe hoc dixi. Jo. an.

Anteqū tū ipm ꝓtulerit tuum poteris non obstāte q̄ lapsus sit termin⁹ p̄stare ꝓsensuz ⁊ extūc ꝛe ipso non poterit aliter ordinari.

Item.

Cum q̄ bnificiū cui aiaꝝ cura īminet vi occupat seu se sciēter iniuste ītrudit in eo: ꝛecernim⁹ ipo iure fore priuatū bnificio: q̄ō cū cura simili ꝓmit⁹ obtinebat. non enim ꝛe cet: vt stult⁹ melioris q̄ perit⁹ ꝓditiōis existat: vel q̄ inuasor eo qui iuste ingredit priuilegio gaudeat potiori. Insuper vt violēti qui auctoritate vel veri⁹ temeritate ꝓpria occupare dignitates ꝓsonat⁹ aut alia q̄cūqz ecclesiastica beneficia non verentur: ⁊ si nō virtutis amore pene saltē formidie

1 Consensum. ad hoc. ff. ꝛe op. le. l. mācipioꝝ.

e Cum qui. qui vi vel iniuste occupat secundū beneficium curatum: priuatus est primo. qui autem vi beneficium aliq̄ō occupat: est ipso iure priuatus iure quod in illo vt ad aliud habebat. Emanauit hec ꝛere. ad approbatōnem ⁊ ꝛeclaratōnem eorum que no. innocen. ⁊ ostien. s̄. eo. ti. ꝛe multa.

b Cura. alꝭ nō haberet locū pena ꝛere. s̄. e. ꝛe multa. si ergo habz ecclesiam curataz ⁊ postea violēter occupet simplex beneficium: non vacat primuz sed perdit ius: si quod habebat in secūdo: vt. j̄. pr. Nū. Sed quid si habet curatam ecclesiam: ⁊ vi occupat prebendam vel simplex beneficium: cui est annexa ecclesia curata: nūquid vacat prima? Hic q̄ non sed locum habebit sequens responsio. hoc dico per ꝛere. s̄. e. ti. super eo. vbi ergo esset priuatus primo per iustam receptōnem secundi erit etiam priuatus per iniustam: alꝭ nō. ⁊ est si. quod dicimus ꝛe bigamia que inducitur per matrimonium: quod non tenet eo casu quo incurreretur si matrimoniuz teneret: alꝭ non: s̄. ꝛe biga. nup. Jo. an.

c Scienter. ignoranti igit̄ non tenebit pēa. ad hoc. j̄. eo. ti. si bnificia. q̄ō ꝛe ignorātia facti verū intelligo: secus in ignorātia iuris. j̄. ꝛe reg. iu. ignorāta: cū suis concor.

d Obtinebat. eadē ratōe q̄ hic ponit in pēa ꝛere. ꝛe multa: dicā idē ꝛe ꝛere. cum in cunctis. s̄. ꝛe el'c. scilicz q̄ si aliquis sciēter ⁊ iniuste se faciat in episcopum consecrari: puta lit. pendē. q̄ vacēt prioza bnificia sua ac si canonice consecratus fuisz. ⁊ sic etiā iam audiui in curia fore factū. ꝓpē rationē q̄ sequit. ⁊ eadē rōne videt q̄ si aliq̄s iniuste ꝛenēs bnificiū impetrat aliud bnificiuz nō facta mētione ꝛe illo bnificio q̄ō occupatū tenebat q̄ lr̄e non valeāt: ne fit melioris ꝓditōnis cē. vt hic. ad hoc s̄. e. q̄ris. ⁊ sic intelligitur. j̄. e. si motu. ⁊ idē etiaz ꝑm id dici pōt ꝛe ꝛere. nō pōt. j̄. e. s. q̄ si aliq̄s habebat pl'a bnificia ex qb⁹ vnū erat occupatū: ⁊ tacito ꝛe illo sup alijs impetrauit dispēsationē: dispēsatio non valz.

e Existat. xvj. q. j. legi epistolam: in prin. ff. q̄ō vi aut clam. l. naz ⁊ fuus. ff. ꝛe iur. ⁊ tac. igno. l. regula. §. antepl'r. nec ex delicto quis fiat conditionē suam melioē. ff. ꝛe vsuc. int vi. ⁊ vso. l. iij. §. j. ꝛe sen. exco. si vere. nec melioē cē ꝛebz ꝓtumaciū q̄ obedētiuz ꝓdito: s̄. ꝛe postula. c. j. ꝛe vo. ⁊ ꝓtu. ꝓtingit.

f Violēti. Nota q̄ latius loquit pars ꝓma q̄ hec secūda. q: loquit hic solū in violēto: nō ī alio se iniuste intrudēte: vt in ꝓma pte. ⁊ initiē iste. §. rigori illi⁹ legis. C. vnde vi. l. si quis in tantam. ⁊. xvj. q. vj. placuit. Jo. an.

g Verētur. vereri ꝛeberet cū sine iusto titulo illa ꝛenē non possint nec eos iuuat antiq̄ possessio. j̄. ꝛe reg. iu. c. j. cū suis ꝓcor.

h Formidine. lxij. di. ꝛecēdus. ꝛe elec. cū in cūctis: ꝛe vi. ⁊ ho. cleri. vt clericoꝝ. ad idē. C. ꝛe emē. ꝓpm. l. vna. accedat q̄ō dicit: oderūt peccare ꝛē. ⁊ vocat talis timor filius ꝑm grego. in quo viuit peccandi voluntas: ⁊ seqretur opus si sprearet impunitas ⁊ ptinet ad seruū. Timinat respicit amissionē ꝓmij: ⁊ ptinet ad mercēnarium. filialis respicit offensaz: ⁊ ꝓpne ad filiū ptinet.

k

i Talit. s. violenter. facit pro eo quod s. dixi ꝛc.
k Ad ea. differentia est inter ius qd petit in re ꝛ qd petit ad rem: vt videbis. j. de pces. pben. c. vlti.

a Si cui pcedit. Approbat hic opi. osti. quā no. s. e. ti. c. vlt. in fi. ꝛ reprobatur opi. unno. ibi no. ꝛ ppost. no. s. de rescp. cum adeo: i fi. et fuit de facto in mediolan. archiepiscopo hec qstio primi dicti.

b Idonee. ꝛ si non apponat hoc idez intelligo s. de elec. causam q: s. de rescrip. cuz adeo. ad hoc de pstump. c. vlt.

c Sufficiens. g si nō ē sufficiēs secus est. ad hoc s. de rescripti. postulasti. Quid aūt veniat in hac sufficiētia no. p Io. xxj. q. j. c. j. ꝛ p ber. s. e. ti. de monachis.

d Non pt. priuz notabāt dicti doctores: ꝛ movebant illa rōne. qz hoc casu nō fiebat gra puiso sed puidēti. nec poterat fm eos puisus hoc casu ambitiosus dici: cum ad sui instantiam nil fuerit obtentū: s. e. q̄uis. j. e. si motu. Sz priū est verz qz bñficiat⁹ idoneus nō est: s. e. sup ioordinata. et iure coi bñficiat⁹: bñficiari nō mandat: s. e. ti. qz intantū.

e Dimittat. si g dimittit tūc sibi poterit puideri. et i hoc est differētia inter istā formā ꝛ illā quā in pncipio impetrauit ille cui puidet. qz i illa nō sufficit mō bñficiū pmū dimittere: si tūc tacuit. j. e. si motu: hic sufficit nūc dimittere: licz i pcessione gratie nihil fuerit dictum.

f Tunc em. Mo. interptatoez strictā: ad idē s. e. cū in illis.

g Sine cura. si igitur vtrūqz vel alterz sit curatum: tali nō poterit puidere. Et nota q pluralis elocutio nō est vaga: imo potius arta ꝛ restringenda. sit ergo ptenta duoz numero. j. de regu. iu. pluralis: cū suis pcoz.

h Subsistat. poterit igitur illud beneficium alteri conferri: sed si ille possidet non poterit sine cognitione cause de possessione repelli. j. eo. licet. Io. an.

a Si beneficia. Si quis ignorans recipiat beneficium prius reseruatum vel alteri collatum per papaz: si exquo sciuit: illud sine difficultate dimittit: recuperat priora beneficia propter illud dimissa: alꝰ nō. hec decre. summe iniuriantur equitati: ꝛ iuste ignoranti prouidet.

b Sedez apo. idem si p aliū qui pferre posset: puta p legatū. j. e. ti. si a sede. quia nō ius ponit: ꝗ factum.

c Ab his. scientib⁹ vel ignorantib⁹ nō curo. vnde si bñ aduertis hec decre. nō requirit ignorantiā in pferente: ꝗ solū in eo cui pfert. presumitur aūt ignorantia: nisi pbet scientia. j. de reg. in. plurimū. qd intelige vt ibi dixi.

d Dimissa. vel iuris necessitate: vel ignorantia: vel sola voluntate.

e Assignari. multo ergo fortius recupabūt: si adhuc nō sint alijs assignata: vt s. e. si ubi: in fi.

f Culpa. ꝛ sic deberet esse sine pēa: de psti. cognoscētes. j. d reg. iu. sine culpa. si g scissent fuissent i culpa: ꝛ sic tali pnilegio nō vtent.

g Certiores. ꝛ sic cuilibet referēti credere nō tenent: de fi. p tuas. ij. ꝗ nō debet se dicere dubitare vbi cert⁹ esse debet: de rescr. p. cū pingat. ꝛ est fi. xxxiij. di. habuisse: in pn.

a sue temeritatis audacia refrenent: eo ipso ius: si qd i dignitatib⁹ psonatib⁹ et bñficijs occupatis talit vel ad ea ipsis forsitan ppetebat amittāt.

Item.

Si cui cōcedit: vt auēte ap. possit vni psone idonee i sua vel alia eccl'ia puidere: alicui aliud bñficiū sufficiens obtinēti puidere nō pōt: nisi pmo ille bñficiuz qd obtinet oīno dimittat: vel nisi i cōcessiōe hmōi sit exp̄ssuz: q alꝰ bñficiate valeat puidere psone. tūc em poterit puidere vni cuz dūtaxat bñficiū obtinēti: dum tn illi cura non imineat aiaz. Si vo pcessuz fuerit vt prouidere illi valeat: q alia bñficia noscit obtinere hmōi pluralitas debz solū ad duo beneficia sine cura restrīgi: puisio qz facta p pmissa eo ipso viribz nō subsistat.

Item.

Si bñficia q p se. apo. cōferunt: aut decreto interposito refuant: interdū pringat ab his ad qs alꝰ ptinet collatio eorūdez: aliqb⁹ hmōi collatōez seu refuatōez ignorātibus de facto pferri ꝛ bñficia q illi tenebāt antea: post pdicto ruz adeptōez dimissa p eos alis assignari: ne talis ignorātia eis: cū sint sine culpa: p iudici alis existat: statuim⁹: vt si ipi de collatōe seu reseruatōe pdicta postea certiores effecti sbilata difficultate qcūqz oīno dimiserint bñficia sic sibi de facto collata: ad bñficia sua priora collatōne qbuscūqz psonis facta de ipis nequaq̄ obstāte libere reuertant. Alioqn redeundi ad ea si difficultatē adhibuerit in alijs dimittendis sit ipsis pēit⁹ iterdicta facultas.

Eundē qz modū in dimittēdo recepta ꝛ recupando dimissa q ad oēs alios: q forsan occasiōe pdicta sua dimiserit beneficia: et dimissa p alios fuerint assecuti: p oīa decernim⁹ obseruandū.

Item.

Non pt dispēsatio sup pluralitate bñficiorum pcessa impetrāti pdesse: q aliqd q̄ntūcunqz modicū bñficiū subtracuit in cadē.

Illud aūt ap. se. idultū vt qs duo bñficia curaz aiaz habentia: si alꝰ canonice pferant eidem: possit recipe: ac sil licite retinere: in

b Omnes alios. hoc vult dicere. bñficia istius. a. fuerunt collata. b. iste. b. dimisit q pius habebat: ꝛ fuerūt collata. c. cui⁹. c. pora beneficia fuerūt collata. d. aget. a. j. b. q si dimittat i pace: aget j. c. q ena si sine difficultate dimittit repetet. a. d. ꝛ sic de singulis.

a n On pōt. Emanauit hec decre. ad declaratōnez eoz q no. in no. s. de elec. dudū. ij. in glo. hoc intellige in fi. et q ibi no. ostē. et de rescrip. postulasti. ꝛ de pben. sup inordinata: i fi. ꝛ ppost. i decre. capl'm: de rescrip. ad fi. glo. magne. ver. Item q̄rit de hac. ꝛ. c. i nra: i glo. pl't. ꝛ gar. s. de of. or. ordinarij: i fi. et guil. i spe. ti. de leg. §. videdū. v. illōcū se. vsqz ad fi.

b Dodicū. si enim i impetratōe hoc locuz hz: s. de rescp. si ꝓponente. j. eo. si motu: multoform⁹ i dispēsatione locū debet hre: cū etiā ipse dispēsatōnes sint ambitiose ꝛ restrigēde: s. de fi. pb. c. ij. qs aē sup pluralitate bñficiorum dispēsare possit: vid. lxx. di. scōpo. ꝛ xxij. q. ij. si qs iam trāslat⁹. ꝛ s. eo. ti. de multa. An aē de iure sine dispēsatōe teneri possint: vid qd dixi s de rescp. gra.

c Ap. se. no. ar. p illa opi. q hz q sol⁹ papa dispēset i curatis.

d Curaz aiaz. pone habēs eccl'iaz curataz dispēsatōnez obtinuit vt licet sibi recipe aliud beneficiū: etiā si sit psonat⁹ sil'ez curā nō habens: ꝛ cū priori tenere: pferē sibi archidiacōat⁹: q̄rit an possit illū retinere: et videt q sic. q: licz archidiacon⁹ curā habeat: non tn curā simile cure parochialis ecclesie: vt s. de elec. dudū. ij. ad fi. ad hoc s. qui fi. sint leg. per venerabilem. v. verum. nec etiaz potest dici simile vbi est aliqua dissimilitudo. xxviij. q. j. sic em. ff. de iniusto rup. res. l. ij. ꝛ expressa similitudo requirit: s. de translati. inter corporalia. Item verbum simile in indulgētia positum gratiose interpranduz est: s. de v. signi. si olim. Sed dic pctra fm guil. qui hoc no. in spe. ti. de leg. §. videnduz. v. quid si habens ecclesiam. ꝛ s. de offic. ordi. in fi. similitudo enim de qua fit mentio in indulgentia: non ad species sed ad genus refertur. ꝛ sufficit qualitercunqz curam habeat: cum talis indulgentia velut ambitiosa sit restringenda: vt hic videas. ꝛ s. eo. li. de rescrip. si gratiose. de fil. presbi. capi. ij. C. de fena. consul. l. j.

e Canonice. concor. s. eo. lib. de rescrip. si gratiose. et s. de elec. dudum. ij. ad fi.

f Retinere. quero de duobus. primo: nūquid per talem indulgētiam videatur concessuz q in neutro residere teneatur? videtur q sic: ne inutilis sit indulgentia. ꝛ hoc videtur tenere Io. vij. q. j. si quis in clero. in glo. ij. causa enim probabitōnis esse videtur: ne quis plura bñficia habeat: quia residere tenetur. hoc ergo inducē videtur indulgentia principaliter q ad hoc non teneatur. Dic fm guil. qui hoc no. in pdic. §. v. quid si indulgetur: q tenet in altera residere: nisi illud expresse in indulgentia caueretur q ad hoc non teneretur. ambitiose enim sunt tales indulgentie ꝛ restringēde: vt s. dixi. resideat ergo i altera quā vult: vel nūc in ista nūc in illa: et sic vtrizq satisfiet. Sz qd dices in indulgētia cauetur hec clausula

dūmodo in beneficio quo nō residet faciat canonice deseruiri: nūqd si hunc modum non seruauerit valet dispensatio ⁊ beneficiū retēto ⁊ Rūdeo fm inno. ⁊ ostī. ⁊ compost. qui hoc no. in dicta decre. dudum: ⁊ de presump. c. vlt. ⁊ guil. qui hoc no. in pre. §. in v. ß qd si indulgentia. qō bene tenet dispensano. illud eñ dūmodo non hz vim conditōnis: ß potius admonitōnis vl' cōminatōnis: vt. ff. ō tutel'. l. muto. C. cōmi. epistō. p totum. ⁊ vide qō dixi. j. de reiur. acus. poterit tñ ꝓter seruitij negligēciam eo iuste priuari s. de cle. non resi. relatum. Jo. an.

g Primis. ita dicebāt pdicti doctores ⁊ pbabāt per. l. ff. de le. iij. fideicōmissa. §. sicqs decē. ff. ō pdi. ⁊ demō. l. hec cōditio. ff. de v. signi. boues. §. j. ff. ō ver. obli. cum qui kalendis. ⁊ idem erat si ita expressiz p decre. s. e. li. de offi. or. ordinarij. ad finez. ibi dū dicitur. vl' ea que ꝛc. vt ibi dixi.

h Eundem. per receptionem ergo tercij vacant duo prima. vt in cle. e. ti. si plures.

i Surrepticia. qō fieret exceptis duobus casibus: s. de rescrip. gratia. ⁊ j. e. si motu proprio. nota ergo q sufficit huic clausule: q suiz consequatur effectum: ⁊ aliuz non poterit operari. ff. de adimē. lega. l. legata inutiliter.

a ¶ Si apostolice. qō hic dr habuisti. s. e. si cum. ⁊ emanauit ad declaratōnem eorz que ibi dixi: nec est differentia in iure: licz ī facto videri posset: ibi non fuerat obtemperatū litteris legati. Item ibi papa mandauit canoniā statim pferri: pbendaz aūt cū vacaret: hic canoniā ⁊ prebendam pferri mandat cū vacabūt: ⁊ sic ibi expectās iam erat in canonicum receptus: hic non.

b Legatus. scz de latere: alius eñ nec pferre nec reseruare posset. s. e. li. de offi. lega. c. j. Jo. an.

c Legationis. si eñ auctoritate ap. speciali hoc faceret: non esset alia confirmatio necessaria: s. e. li. hi qui. ij. Bñ.

d Ecclesia. in qua eiusdem legati alia reseruatio nō pēdebat: qō dic vt s. de offi. lega. c. iij. ad fi. ⁊ quod dixi yez intelligo nisi eniz id papa ex certa scientia confirmaret eius rei facta plena narratōe vt. j. dicitur. Jo. an.

e Decernat. No. pra opi. modernorz qui dicebant q legat⁹ non poterat decretū apponere nisi ad id speciale haberet mādatū. ad idē s. e. li. de of. le. pnti. ⁊ dicam. j. de pces. pbē. qt cūctis.

f Eos. scz canonicatum ⁊ prebendam. Jo. an.

g Confirmamus. non in forma cōi sed ex certa scientia facta fuit hec confirmatō: s. de confirma. vti. vel inuti. c. penul'. Quid dices de vsitata questōne: receptus est aliquis ꝓprio motu capituli: impetrat pfirmatōnem a papa p formam: ne inane canonica nomen ꝛc. in qua confirmatōne papa quod de ipso factum est: cōfirmat auctoritate ap. cū clausula: si ita est. mandans etiā executori: q si est ita: auctoritate ap. prebendam ꝛc. post impetrat aliquis canonicatuz ⁊ prebendam nulli alij de iure debitam fm stilum solituz. vacat mō prebenda: cui debeat queritur ⁊ super hac questōne multotiēs fuit

telligit de duobus primis bñficijs: que cuz cura post dictū indultū obtinere ꝓtingit eūdē. ¶ Cum vo tibi non obstante q aliud bñficiū obtinere noscaris a sede pdicta de aliquo bñficō puideri ꝓtingit: p hoc tecū vt primū beneficiuz cum secūdo retinere valeas: nō intelligit dispēsatū. hoc eñ solū opat predicta expressio: q facta tibi gratia nequeat surrepticia iudicari. ¶ Dem.

Si apostolice sedis legatus volens tibi sue legationis aucte in certa ecclesia puidere: canonicatū ⁊ pbēdā nulli alij de iure debitos prio in ipsa ecclesia vacaturos collatōni sue reseruet ⁊ decernat irritū ⁊ inane si secus sup hoc contigerit attentari: certis q eos tibi pferant cuz vacabūt: executoribz p suas lras deputatis. Moscz postmodū plena de his facta narratōne: quod ab ipso legato factū extitit ratum ⁊ gratū habētes id aucte ap. confirmam⁹ ⁊ eisdem executoribz vel alijs nris damus

lris in mandatis: vt in hmōi puisionis negocio auctoritate nra: pcedant iuxt ipius legati continentiā litterarz ⁊ certū est q cum ipsa puisio ipsi⁹ legati post impartitā a nobis auctoritatē nostra censeat effecta ⁊ omnibus quibus postea mandauimus in eadē ecclesia puideri: etiā si canonicatū ipsius ecclesie duxerim⁹ cōferendum eisdē: ō iure pferri debebis in pbenda postmodū inibi vacatura. ¶ Dem.

Si motu proprio alicui aliqō bñficiū obtinenti conferamus aliud ⁊ de illo non habita mentione ⁊ non ob hoc gratiā hmōi que de nra mera liberalitate pcessit: inualidaz volumus reputari. ¶ Decus si ad petitōnē illius vl' alteri⁹ p eodem oblatā gratiaz hmōi faciamus. tunc eñ quātūcūqz modicū beneficiū taceatur in ea ipsam veluti surrepticiam vires nolumus obtinere. ¶ Motu quoqz ꝓprio tunc soluz gratia fieri censeat: cum hoc expresse cautū fuerit in eadez. ¶ Dem.

a ¶ Si motu ꝓprio. Equa distinctō hui⁹ decre. Emanauit ad declaratōnē eorz que no. glo. ⁊ moderni. s. ō rescrip. si ꝓponente.

b Bñficiū. Quid si plura bñficia obtinebat? Dicūt qdā hoc locuz nō habere: ß qō sequit vt multitudo bñficiorz vitet. Sed credo ōtrū: cum ratio ꝓprij mot⁹ adhuc remaneat: sup quo fundat distinctō. ⁊ sic est hodie terminatū p cle. e. ti. si romanus. Preterea: lz valeant lre: ñ ꝓpterea poterat bñficia retinere: cum p hoc secū dispēsatū nō sit. s. e. nō pōt. in fi. optīe sa. s. e. li. de rescrip. gra. ⁊ p illā ⁊ istā vides duos casus in qbz valet lre: lz de bñficio ei⁹ p q scribit mentio nō fiat.

c Ob hoc. s. q mentio nō fuerit habita.

d Modicum. opinio ergo ber. quā pfuetudo curie approbat p decre. istā etiā approbat: ⁊ reprobat opinio. G. na. Inno. ⁊ sequaciū: qui ibi no. distinguendū inter tacentem ⁊ mentiente: vt in pmo casu valerent littere: si modicū erat bñficiū. in secūdo non. Uincē. ⁊ gof. distinguebant. s. eo. cum teneamur. s. de rescrip. postulasti. inter tacentem tale bñficiū p simplicitatē: vt tūc valeat rescriptū vel p volum. vt tunc nō valeat p decre. de rescrip. sup lris.

e Taceatur. indistincte intelligo: cum eñ ius nō distinguat: nec ego distinguā vñ siue p malicia siue p simplicitatē taceat: locū habeat hec decre. illā tñ distinctōz approbat inno. s ō rescrip. postulasti. p decre. e. ti. sup lris. que in lris ad lites loqē nō in gratiosis.

f Expresse. pcor. s. e. li. de rescrip. cum aliqb⁹. s. e. ti. c. ij. ad fi. vñ dico q licz pbarē q papa ꝓprio motu collatōnē fecit: exquo nō expimitur in lris: locum habeat secūdū dicū ⁊ nō primū. qd eñ scimus: forte papa ante annū rogat⁹ fuerat p illoz sufficit ita scriptū esse. ff. q ⁊ a quib. l. pspexit. vj. q. iij. scriptum.

a me petitum cōcilū ⁊ sigillum: ⁊ dubitans de eis plura licra respui: ß cōmuniter tenent doctores p hanc decre. ⁊ per decre. s. eo. si cum. q pferatur receptus ⁊ pfirmatus. ⁊ bñ fa. p eis. e. li. s. de rescrip. cum aliquib. in fi. quod satis puto. Jo. an.

b Conferendū. qō plus est q mādare conferri. vt s. e. li. de rescrip. duobus.

i Preferri. preferē ß: ⁊ hoc cōsequit q gratia sua est ꝓpetua. cum alias si confirmatio pape non interuenisset: expirasset finito legationis officio: si ad collatōez vacantis pcessum nō fuisset: s. de offi. lega. pñn. in prin. ⁊ p hoc pz q cum p talem confirmatōnem acquiratur ⁊ augmentet ius q talem confirmatōnez impetrans de prioribus beneficijs tenetur facere mentōnem: ⁊ idem dico de recepto proprio motu capituli. ad hoc s. eo. li. de preben. q̄ uis. ⁊ melio e. ti. non potest. si eñ in litteris p quas ius iam acquisitum conseruat: scz in dispensatōne sup pluralitate tenetur impetrans bñficiorz suorū facere mentōnem: mlto fortius in lris per quas nouū ius acquirit ⁊ acquisitū auget: eius īmutando naturam: vt hic patet. ⁊ sic seruat curia. nam ⁊ qui confirmat donat. ff. de verbo. signi. l. obuenit. Jo. an.

k Postmodū. scz post confirmatōnem ⁊ aucte impartitā: vt s. v. certū est ꝛc. ⁊ si q igit medio tēpore impetrauerunt a papa. s. post reseruatiōz ⁊ mandatū legati: ⁊ aī pfirmatiōz: illi pferent. Plus est ß q ad hoc qñ a principio legatus aucte ap. ꝓmulit. vt s. eo. hi q.

a ¶ Si motu ꝓprio. Equa distinctō hui⁹ decre. Emanauit ad declaratōnē eorz que no. glo. ⁊ moderni. s. ō rescrip. si ꝓponente.

b Bñficiū. Quid si plura bñficia obtinebat? Dicūt qdā hoc locuz nō habere: ß qō sequit vt multitudo bñficiorz vitet. Sed credo ōtrū: cum ratio ꝓprij mot⁹ adhuc remaneat: sup quo fundat distinctō. ⁊ sic est hodie terminatū p cle. e. ti. si romanus. Preterea: lz valeant lre: ñ ꝓpterea poterat bñficia retinere: cum p hoc secū dispēsatū nō sit. s. e. nō pōt. in fi. optīe sa. s. e. li. de rescrip. gra. ⁊ p illā ⁊ istā vides duos casus in qbz valet lre: lz de bñficio ei⁹ p q scribit mentio nō fiat.

c Ob hoc. s. q mentio nō fuerit habita.

d Modicum. opinio ergo ber. quā pfuetudo curie approbat p decre. istā etiā approbat: ⁊ reprobat opinio. G. na. Inno. ⁊ sequaciū: qui ibi no. distinguendū inter tacentem ⁊ mentiente: vt in pmo casu valerent littere: si modicū erat bñficiū. in secūdo non. Uincē. ⁊ gof. distinguebant. s. eo. cum teneamur. s. de rescrip. postulasti. inter tacentem tale bñficiū p simplicitatē: vt tūc valeat rescriptū vel p volum. vt tunc nō valeat p decre. de rescrip. sup lris.

e Taceatur. indistincte intelligo: cum eñ ius nō distinguat: nec ego distinguā vñ siue p malicia siue p simplicitatē taceat: locū habeat hec decre. illā tñ distinctōz approbat inno. s ō rescrip. postulasti. p decre. e. ti. sup lris. que in lris ad lites loqē nō in gratiosis.

f Expresse. pcor. s. e. li. de rescrip. cum aliqb⁹. s. e. ti. c. ij. ad fi. vñ dico q licz pbarē q papa ꝓprio motu collatōnē fecit: exquo nō expimitur in lris: locum habeat secūdū dicū ⁊ nō primū. qd eñ scimus: forte papa ante annū rogat⁹ fuerat p illoz sufficit ita scriptū esse. ff. q ⁊ a quib. l. pspexit. vj. q. iij. scriptum.

a ¶ In pluribus. declaratur hic communis questio Bar. hic. que incipit: eps quidam ꝓmisit auctoritate dñi pape: ⁊ utitur hic papa equitate. ⁊ s. pri. de re. Jo. an.

b Vacantibus. idem eadem ratione puto: qñ scribere de prima vacatura: ⁊ due simul vacarent: ita q̃ neutra ꝓmo. Jo. an.

c Incerti. q: si incert⁹ fuisset expressisset quam dari voluisset.

d Vel pbēdā. nō sunt ista verba lr̃ax: ꝗ mandant de dignitate prouideri ⁊ plures dignitates vacant: vl mandant de pbenda ⁊ plures vacant pbende.

e Motu ꝓprio. qō nō intelligit̃ nisi id i gratia exp̃mat̃. vt s. c. pr. i si. illud em̃ oi casu locū hz ⁊ generaliter loquit̃.

f Maioris. maioritas ꝓsistit i ml'tus. qō dic vt s. de resti. super eo. ij. ⁊ no. s de rescrip. sedes h̃ nūt inspici insist maioritatez valoris. scit em̃ q̃ clerici hoc magis cupiūt s ō cle. ñ resi. q: nōnll'i. s. e. auaricie. excecant ꝗ auaricia. vt s. eo. li. de elec. auaricie cecitas.

g Noticiā. ñ ꝗ currit ignorātia: sic nec decēdiū datū ad appellādū. s. e. li. de ap. cōcertationē. si. de ꝓcess. pben. q: diuersitatem. Jo. an.

h Alter⁹. scz ipsi⁹ cui fit: l' alter⁹ vt s. c. pri.

i Iuri. s. eo. q̃uis. ⁊ c. nō potest.

k Minoris. j. de reg. iur. i obscuris. s. ō cē. ex pte. ff. de le. ij. l. nūmis.

l Elegerit. tē ergo vt qua vult ⁊ sit liberatus vt. ff. mā. l. fideiussorē. ff. de le. j. siquis a filio. §. siquis plures. C. de dona. si qs argentū. §. j. Et no. q in isto casu ⁊ s. primo reseruat optio tūc solū qñ ē equalitas: vt tūc in ꝓmo casu eligat is p q̃ scribit: in secūdo is q̃ ꝓferre hz. vnde nō puto q in ꝓmo casu qñ est inequalitas possit cōferri minori: nec in secūdo maior. pinde em̃ est ac si ꝓmo casu papa expressisset de maiori secūdo vo de minori. sicut ergo si expssiuz esset mutari nō possit. j. e. cui de non. ita nec hic cū habeat p expsso p hanc declaratōz.

m Dictum tempus. scz decem diez. Jo. an.

n Elegerit. si. s. de rescrip. duobus.

o Deuoluatur. si. s. e. li. de ꝓsue. c. vl. in fi.

p ¶ Cum in eccl'ia. approbat qō no. ostī. s ō ꝓcess. pbē. postulastis. in fi. ⁊ pōit ūnios i eccl'ia obreduneñ. habes h casuz q̃ vacat pbenda. ⁊ nō debet ꝓmā expectāti: ⁊ de hoc dixi s. e. q: sepe. in fi.

b Prebendaz. est ergo in ecclesijs interdū repire maiorem numerū pbendaz q̃ canonicoz. vt hic. ⁊ s. de magistris. c. penul'.

c Consuetudinē. valet talis ꝓsuetudo: vt in pte. decre. postulastis. s. e. li. de ap. a collatione. Jo. an.

d Dictam ꝓsuetudinē. No. ar. ad q̃stōz mediolañ. Consuetudo est mediolañ. q̃ archieps ꝓferi bñficia oiuz clericoz vacantia p vxoratōz vl interfectōz ipsoz clericoz: vl pone: est ꝓsuetudo i aliq̃ ecclesia q̃ canonic⁹ elect⁹ i eēm: ꝓferat canonicatū suū ⁊ pbendā: est expectās aūcte ap. vxorat̃ vl interficit̃ clericus vt in ꝓmo casu. vl pmouet̃ canonic⁹ in eēm vt in secūdo: executor ꝓferat expectāti pbendā archieps l' eps ꝓfert: quert̃ q̃s sit potior? ⁊ videt̃ q̃ papa nō intendat derogare ꝓsuetudini vt hic: ⁊ sic nō valet executoris coll'o: ad hoc s. de ꝓsti. c. j. Sz certe satis credo q̃ valeat: q: papa intendit isti ꝓuideri ō ꝓma vacāte pbendaz habet nūerz: ꝓsuetudinē esse ꝓponas: vt eps q̃ est p tēpore vocem habeat in capitulo tanq̃ canonicus: lz canonicus nō existat: ⁊ vnam ō dictis pbendis sicut vnus canonic⁹ obtineat in eadē: certū est eum cui aūcte ap. puideri mandat̃: de pbenda nulli alij de iure debita proximo in ipa eccl'ia vacatura: pbendā quā p mortem epi vacare ꝓtingit: ne ꝓtra dictā ꝓsuetudinez: cui p prefatū mandatū nō intelligitur derogari futurus epus pbenda careat: ⁊ dictus canonicoz nūer⁹ amplicet̃: habere nō posse: sed expectare debere quousq̃ vacet alia: oportebit eundem. Idem.

e ¶ Si tibi concesso a nobis vt fructus bñficioz que vsq̃ ad certum tempus in tua vacabūt dioc. pcipe valeas p soluendis debitis quib ē tua ecclesia onerata: bñficiū vacans postmodū curā habens animaz annexaz alicui simile bñficiū obtinenti te conferre contingat: equum est vt q̃diu fructus ipsius pceperis: ꝓmū non debeat reputari vacare. Idem.

ad quēcūq̃ spectat coll'o siue iure siue ꝓsuetudine siue ꝓuilegio: qō pbat̃. s. e. dudū. ij. ⁊ j. e. q̃uis. ubi. hic autē duo concurrebāt q: infringebat̃ ꝓsuetudo ⁊ augebat̃ nūer⁹: ⁊ rōne ꝓuentatis illa pbēda debet̃ epo: s. e. q: sepe. Credo ā tē satis ꝓbari p hāc decre. q̃ si. xiij. sunt pbēde i eccl'ia ⁊. xij. canonici: q: alteri annexū ē on⁹ magistri: q̃ si illa pbēda vacat nō debeat expectari. Cōsuetudini ꝗ p quā pbēda alteri debeat ñ derogat̃. ꝗ ꝓsuetudini p quā pbēda ad collatiōz alteri⁹ pmneat derogat papa: vbi determinate ñ scribit ad collatōz tal': ad hoc. j. e. ti. c. vl.

a ¶ Si tibi ꝓcesso. p adeptiōz secūdi bñficij curati: c⁹ fruct⁹ ali⁹ ex cā pcipit nō vacat ꝓmū. Emanauit hec dēcre. ad declaratōz decre. de multa. s. e. ti.

b Fructus. No. q: alia est ista cōcessio ab illa quā hēs s. e. li. ō reseri. si gtuose. ibi em̃ ꝓcessiuz fuit ō bñficijs hic āt de fructib hoc dico q: i illo casu virtute idulgēie ñ vacāt beneficia: hic vacāt ⁊ nēce est illa ōbito tpe cōferri: al's locū hret latera. ꝓci. vt s. vt ec. bñfi. vt nr̃m. ⁊ no. de magistris. c. pe. i vl. glo. ⁊ ostī. in decre. s: de v. sig. c. pe. ⁊ intelligē q̃ si aliq̃ sunt onera incūbentia ille qui fruct⁹ pcipit habz illa subire: qō dic vt s. e. li. de offi. ord. pñtu. §. porro. Duos aūt fructus tal' hre debeat: ⁊ q̃t dies hēat ann⁹ hoc casu dixi s. e. li. de reseri. si ꝓpter. ⁊ p illū §. porro: satis vr̃ ista decre. ⁊ ea⁹ rō ē superflua: cū minister debeat expensas hre: q̃re ꝗ ñ vacat ꝓmū exq̃ de secūdo recipit saltez victū? Sed potuit esse ratio quam dixi in glo. quia non est. Jo. an.

c Debitis. ad idem s ō ver. sig. c. penul'. s. e. li. ō rescrip. si ꝓpter. ⁊ idem si ꝓpter aliam causam.

d Onerata. ad que soluenda tenebat̃ ecclesia: ex quo noie eccl'ie ⁊ p eius vtilitate erant ꝓtracta: s. de solu. c. j.

e Te. l' aliū: q: idē iure cū eadē sit rō: ⁊ fa. qō dixi s. e. ti. si tibi.

f Vacare. q: nō est adhuc adeptus plene: quia lz bñficiū habeat: fruct⁹ nō hz. ⁊ sic nō vr̃ plene trāslatus. xxij. q. ij. sicq̃ iam trāslat⁹ nam lz res data sit: vacua possessio tradita nō est. ff. de vsur. si stipulat⁹. j. Rñ. ⁊ sic ad plenū recepisse nō vr̃. ad hoc. ff. cōmo. l. iij. ij. Rñ. ⁊ idem credo de decre. cū in cūctis. §. q̃ si elapsum est tpus de ꝓsecrandis episcopis: vel iam est ꝓsecratus: bñficia ꝓta tenebit si fructus episcopatus alteri ex causa debeant eadem rōne. ⁊ caute faciet episcopus qui talem indulgentiam habet: si bñficium vacans ꝓferat al's bñficiato. pone em̃ q̃ habere debeat fructus primi anni: primo anno habebit fructus secundi bñficij: secundo anno vacabit primum: ⁊ tunc habebit fructus primi: si adhuc durat indulgēia: sed quero nūquid iste teneatur infra annū ꝓmoueri? ⁊ videtur q̃ non p istud. c. nec videtur possessionem adeptus vsq̃quaq̃. nec integre: ⁊ fa. s. de elec. cum in cūctis. §. cum vo. ⁊ hoc quidam tenent asseruiē. Sed contrarium credo: ⁊ dico q̃ bene currit tempus ex quo habet exercituz cure animarum liberum ⁊ pacificum. ad hoc s. eo. li. de elec. cōmissa. §. ꝓmo. propter illud enim ordinari debet.

Ad vere. cū in clictis. §. cum So. ibi: ecclesiasticoꝝ bonoꝝ administratōnem ꝛc. dico q̃ administratōnem iste habet: licz fructus non habeat: fa. p hac parte. s. e. li. de elec. licz canon. ibi: vt gregis sibi credit ꝛc. Item quid vices in parochiali ecclesia vbi nō esset aliqs redditus: puta qꝛ vos eius casmate vel alluvione perisset: nōne vellet rector eꝰ pmoueri? Dicaz igit q̃ q̃ tale bñficium recipit: sibi imputet. xcj. di. clericus victum. Dz oppones: q̃ questio ñ procedit ex quo habet pmuz bñficium quod retinet saluem ratione primi pmoueri tenet. Dico q̃ procedit: pone q̃ pma eccl'ia curata sit collegiata, vt s. de elec. statuti. eo. li. vel sup illa fuerit dispensatū: vel pone simpliciter non fecit se pmoueri pnatus est pma: nūquid ꝛ secūda? vñ bñ procedit questio. speciale igitur statutū in hac decreta. ne clerici mendicare coganꝫ: q̃ pmū bñficium simile non vacet: ß ne peant anime nihilominꝰ pmoueri tenetur: vt s. dixi. Io. an.

c Ali de nō. Cū mādat alicui nō sacerdotalis vl' integra vl' certi valoris cōferri prebenda: sacerdotalis dimidia vel minoris valoris illi etiam volenti pferri non poterit.

b Non sacerdotali. istud videbat in eius fauorem appositum vt non compelleret esse sacerdos: ꝛ tamen in eius lesionem retorqueꝫ ita q̃ etiam si volet sacerdotalem habere non poterit: ꝛ rō est i fine c. ꝛ vide qō dixi. j. de re. iur. quod ob gratiam.

c Dimidie. si vna pbenda diuideret in duas: quelibet per se diceretur integra: s. e. maioribus. ꝛ. c. vacante. ß hic vna prebenda dividebatur in duas: vel erant ibi prebēde que sic vocabant integre ꝛ dimidie: quia medietatem redditū forte habebant respectu integrarum. Io. an.

d Integra. quid si simpliciter mandetur prouideri de prebenda? dic si ille prebende dimidie sunt diuise: quia pars a toto iam separata non est pars sed totum: tūc de dimidia poterit pnideri vt sic aliud sit de integra scribere ꝛ aliud simpliciter scribere: ad hoc. j. eo. ti. et cui. Si si alꝭ nulla esset diuisio: sed vna prebenda diuideretur in duas: secus crederem: cum tunc non de prebenda: ß de dimidia pnideretur. Io. an.

e Prouideri. vide. j. non enim ꝛc.

f Prebenda. ꝛ tunc in pensione pnideri non poterit: vt. s. eo. ti. q̃nus. j. Rñ.

g Diligenter. ff. man. diligenter. ꝛ s. de rescrip. cum dilecta.

a I Licet episcopus. Edita sunt ad declaratōez decre. de multa. s. e. ti. ꝛ ad pbatōnem eoꝝ que ibidem no. mno. ꝛ ostī. ꝛ que no. gui. s. de elec. licz canon.

b Episcopus. vel qlibz alius ad quē collatō pnet: cum eadē sit ratō: ꝛ cōcilium indistincte loquit: is q̃z ad quē potis decr. ꝛc. cui verbo declaratiue venit hec decre. vt s dixi.

c Eadem. sic s. e. li. ō elec. cōmissa. §. j.

d Conferre. Nota ex hoc textu: q̃ decre. illa s de elec. c. vl. e. li. licz in pfirmatōnbꝫ locum sibi vendicet: non tamen in collatōnibꝫ vnde vides: q̃ non facta aliqua vocatione pōt fieri collatō: ad idē facit s. e. ti. cum in illis. §. cum autem. ꝛ bñ dicit textus de iure cōferre: quia istud est regulare: q̃ rem ad collatōnem meam spectāteꝫ vel ius quod in eo habeo: donare vel quocūqz alio titulo in alium transferre possum detentatione alterius non ob. ff. de re. iur. q̃ pōt. C. de heredi. vel accu. ven. per totum. ff. de contraben. emp. qui tabernas. ad hoc. s. e. venerabilis. s. de feu. c. ij. de possessione autem fiet quod sequitur.

e Vocato. non ergo remouebitur possesso: a sua possessiōe vl' q̃si sine cause cognitōe: ex quo titulo possidet: licz iniusto. xvj. q. iij.

volumus. ꝛ sic intelligatur de concess. preben. cū nostris. de resti. spo. in litteris. de causa pos. c. ij. ꝛ est expressum. C. de rei vendi. l. fi. hinc est q̃ vsufructuarius vsufructu fruito: non potest a quasi possessione expelli: imo contra eum agetur negatoria: vel ex cautione de restituēda re prestita. ff. si vsufruc. pet. l. vn fru. j. Rñ. ff. vsufruc. quēad. ca. l. j. §. hoc autem. agat q̃ is cui collata est eccl'ia vt sibi tradat possessio: i quo pcedet summarie possessore vocato. C. si per vim l' alio modo. l. vlt. nemini enim licet rem etiam suam sua auctoritate occupare. C. vñ vi siquis in tantā. xvj. q. vj. placuit. s. e. cum q. ij. Rñ. ad hꝰ s ō dinoz. pozzo. ꝛ quod hic dicit: idez itelligo fm pdictos doctores in oī eo casu in quo pnatus est q̃ ipso iure. pone i terminis: s de elec. licz canon. lz vnl' esset declaratō. vt dixi. e. ti. cōmissa. Io. an.

f Retinendi. vt si sufficienter secum dispensatum esset: s. e. non pōt. vel ad tempus hoc concessum: vt s ō rescrip. si gratiose. vl' ex causa nō percipit fructus secundi bñficij. s. e. ti. si tibi concesso. vel habet cōmendatam eam. s. de electi. nemo.

bas postq̃ aliud recepisti consimile: ac ipsius possessionem pacifica habuisti: vl' p te stetit quo minus haberes eandem: possit alteri de iure conferre: illū tñ cui contulerit nō debebit te ñ vocato: cū tibi forsan ius possit competere retinēdi in possessionē ipsius inducere corporalem. Item.

Si cui pnideri mandat simpliciter ō prebenda primo vacatura: sacerdotal' pbenda pferri nō pōt: si nōdū i etate tali existat: q̃ possit ad sacerdotiū pmoueri: ß aliam expectare debebit. Item.

Si paup clericus: cui cū bñficiū nulluz haberet mādabat ō bñficio iuē sue pbitatis merita p epm pnideri

e Si cui simpliciter. hoc non sine mysterio dictuz fuit. si enim i lrīs pmeret nō ob. aliqd ꝛc. p que effect' gratie nre impediri valeat vel differri. hic secus qꝛ pz q̃ papa vult sibi pbendā dari: ordinez ñt recipiet: cū etatis erit ad hꝰ apte. ꝛ sup hoc vidi declaratōz sō bulla.

b Sacerdotalis. ex pnilegio pfuetudine l' statuto ecclesie.

c Nondum. ergo non inspicimus tempus date ß tempus vacatōis vt si tūc est in etate bñ quidem: alꝭ sequentem expectet ß ō. s. e. li. de rescrip. si eo tempore. vbi non inspicit tempus quo vacat bñficium cū cura: imo solum tēpus date. Io. in curatis bñficijs ꝛ ipsoꝝ impetrationē maior idoneitas requirit q̃ in sacerdotalibus pbendis: s. e. cuz in illis. de elec. statuti. ꝛ ideo fauorabilior est hec gratia q̃ illa. pterea hic loquit generaliter qō genus similiter est intelligendū. ff. de serui. l. si cui. pterea gratia illius ōcre. saltem in alia parte est duratura: hic ñt posset gratia in totum extingui. pone enim q̃ oēs pbende ibi essent sacerdotales: si ergo ille qui impetrauit sibi pnideri de bñficio cū cura vl' sine cura: tunc non erat etatis idonee: p ea parte qua de curato expressit fuit iuere vicaose: si autem simpliciter impetrauit sup pmo beneficio: curatum nō debebit. s. e. cum in illis. ß secus cum impetro pnideri de pbenda vt hic vides. Io. an.

d Etate. Quam dicis hic cōgruam etatem? Dicendū videt q̃ etas xxx. annoꝝ. lxxviij. di. c. j. ꝛ. iij. vbi est expssum. Sed hodie si attigerit. xxv. annū satis est i etate trima: p decre. s de elec. cum in cūctis. ꝛ lxxviij. di. c. vl. ꝛ hoc approbat de. de eta. ꝛ qua. generalē. ꝛ non dico hodie quanda interticia temporꝭ de qbꝫ habes. xxvij. di. c. ij. ꝛ. iij. et p tonū. Dz qd dices iam erat sacerdos: lz nō esset in etate trima: nūqd debebit sibi pbenda? videt q̃ nō: qꝛ nō est i trima etate: qō reqrit hec lra: ꝛ non debem' respicere qd factum sit ꝛc. vt s. ō elec. cum causaz. cum suis pcor. Contra videt: exquo enim pmotus est iam qd querim' etatem ad pmouendū: recepit enim vere ordinem: de temp. or. vel non est compos. primū credo cum tali interdicenda sit executio ordinis sic suscepti: vt in pre. decre. vel non est compos. ꝛ qꝛ non debet ē melior conditio eius qui deliquit. s. e. cum qui.

e Aliam. non sacerdotalem: vel etiam sacerdotalem: si tunc pegerit etatem idoneam. vt s dixi. Io. an.

a I Si paup clericus. Mo. paup: qꝛ non sine mysterio dictū puto si enim in gratia spāli pnisum sit alicui: ꝛ postea ad vacatōnez adipiscat aliud bñficiū: non expirat gratia. hec enim decre. loqt de forma que pnidet necessitan pauperū: que est iustitia vel quasi: de pben. cū tm. Prouisione igit facta impetranti cessat causa iuris: ꝛ sic ipsius executio: ꝛ facit. j. e. si episcopus. j. Rñ. in. fi. ibi per eum vl' aliū ꝛc. ius enim bñficiatum nō bñficiat: s. e. qꝛ intātū: ꝛ hoc vere puto

nisi adeptum beneficium se non compateret cum prima gratia: si iam haberet effectum vt in duobus curatis: s. eo. de multa. cum enim in eo casu periret ius in re: multo fortius ad rem. j. de concess. pben. c. vlt. et hoc approbat cle. de rescrip. grate. Jo. an.

b Prouidere. talis forma etiam in litteris grate non extenditur ad hospitalia vel loca sil'ia vt in cle. e. ti. p lras.

c Causa mādan. et sic cessabit effect. et q̄ erat cā: et q: nullū hēbat bñficium: et sic cā iusticie poti⁹ q̄ grate: vt s. dixi. pcor. de ap. cū cessante. cū si. Dz qd dices pōne est illi pusiuz de vicaria nūqd p id expirabit mādatū? Do. si vicaria est tpalis: pone ī terminis. s. e. li. d elec. cū ex eo. in fi. et. j. d regu. bñficiū. s. de ap. puenit. ij. tūc ñ expirabit mādatū: q: bñficiat⁹ nō est: cū bñficia sint ppetua: ꝗ si vicaria est ppetua: vt s. e. extirpande. tunc sec⁹. s. d rescrip. postulasti.

a Si a sede ap. vel legato. ītelligas de latere: q: alij bñficia pferre ñ possunt nisi haberēt spālem sup hoc ptātē. s d of. le. c. j. Quid dices si papa ptulit vni et legatus alteri? dic idem qd. j. sequit ī papa: vel legato ex vna pte et ordinario ex alia: q: eadē rō. Idez dico si papa vm legat⁹ alteri ordinari⁹ tercio cōtulerit. in archiepo aūt et epo et suis subditis dubitatio non pcedit q: ad alterū solū pinebat collatio: et illa sola valuit.

b Appareat. si ei posset apparē q̄ fuerit pmo facta ille obtinebit: vt si pbet p testes d hora. vel in ipsis lris dr de hora: et fa. qd dixi s. de rescri. duob. vbi idē vbū hēs.

aliud anteq̄ sit puisum eidez bñficiū fuerit assecutus: puidere sibi eps cū cesset cā māda ti decetero nō tenet. Item. Si a sede apo. vel legato ipsi⁹ vni et ab ordinario alteri eodē die idē bñficiū pferatur: nec appareat q̄ collatio fuerit primo facta: erit potior cōditio possidentis. Si vo neuter possideat: is cui sedes ipsa ptulit vel legatus ppter pferentis ampliorē prōgatiuā erit alteri pferendus.

Item. Cum singula officia sint singulis cōmittenda p sonis: et dissolutōis ac euagationis materia sit religiosis p ceteris auferenda: pnti pbibemus edicto: ne aliq̄ monachi vel religiosi alijs pluribus pora tibus vel ecclesijs curā hñtibus aliq̄: etiā si eadē cura non per ipsos ꝗ p pbyteros ad eoz pnī tatōnē p epos institutos hēat exerceri: absq̄ sedis ap. aūcte pesse plumant: nisi forte vnus ex eis ab alio dependeat vel ad invicez sint ānexi. Statuētes vt quicūq̄ ipsoz prioratū vel ecclesiā talē obtinēs aliū recepit: primū: quo sit ipso iure

d Prioratibus. potest dici etiā non curatis: et qd. j. dicit de cura referatur ad prime dictum de ecclesijs p dere. s. e. de multa. s. de elec. dudum. ij. et hoc approbat concl. vtriū. de sup. ne. prelato. quia regulares. in fine. in casu autem est dissimilitudo inter psonatus et parochiales ecclesias: quam habes. j. ne cle. vel mo. c. j.

puatus: statiz oino dimittere teneat: p euz ad quē ptinuerit libere alteri pferendū: qd nisi fecerit extūc eo ipso efficiatur ineligibilis et tanq̄ ābitiosus ab vtroq̄ penit⁹ repellatur. Circa eos aūt q̄ plures poratus vel ecclesias hmōi nunc detinēt prouidemus: vt infra mensem: postq̄ pñs pstō pueneritad eosdem: vnū ex ipsis quē retinere voluerint reliq̄s dimissis eligere teneāt: alioqn extūc penis sbiaceāt supdcis. Prohibemus insup ne poratus vel ecclesie aut administrationes seu officia vni⁹ monasterij pslueta p eiusdem monachos gubernari cōmittāt: deiceps absq̄ aūcte sedis eiusdem alteri⁹ monasterij monachis gubernāda: nec hacten⁹ cōmissa dimittant eisdem: ꝗ p eos ad q̄s ptinent libere ordinent cū illis ñ liceat bre locū ī diversis mōasterijs: q̄z vnū ab alio nō dependet: nec aliorū mōasteriorz nisi canonice trāsferant ad ipa porat⁹ ecclesias administrationes vel officia gubernare. Qui vo cōtra prohibitionem presentem predicta decetero alienis mōachis

e Absq̄ se. ap. no. argu. p illa opi. q̄ in duob⁹ curatis solus papa dispēset: ad idez s. e. ti. nō pōt.

f Anneri. in his casibus nullius dispensatio ē necessaria: cū hec duo p vno reputent. s. de elec. dudū. ij. vbi de hoc. s. e. ti. sup eo. et. c. extirpāde §. qui vo.

g Teneat. incipiuz possidet de facto: q: d iure puatus est.

h Libere. s. e. licz episcopus. Jo. an.

i Non fecerit. i. si statim oino non dimiserit. Jo. an.

k Ineligibilis. ad idem s. de elec. qsds. et. j. fi. c. exaggerat igit pena ī religiosis et merito vt s: in pn. ad hoc. xvj. q. j. alia est causa. Dz nunqd hoc erat statutū p dere. de multa? Dicebat ibi osti. q ī poratibus puentualib⁹ vel curatis bñ hēbat locū dere. de multa. vt religiosos respiceret: in his a qb⁹ ad voluntatē abbatis remouēt: vt q̄ plures possent bre cū potius q̄ custodes essent q̄ priores. indistincte āt itelligo hāc dere. etiā in oib⁹ poratib⁹ put indisticte loquit: et approbatū ē hoc hodie p pci. vtriū. de sup. neg. pla. q: regulares. ī fi. et hoc nō erat ita clare statutuz p dere. de multa. et pene etiā sunt addite vt hic vides.

l Mensem. quō hmōi fiet mensis oputatio dixi de elec. q̄ sit.

m Peruenerit. et sic si pueniat ante duos mēses a tempore publicationis: statim incipit eis tempus currere: et si non pueneritinfra duos menses: adhuc tempus non currit: et sic placuit pape in hoc casu religiosos astringi cum at's constitutio principis exquo fuerit publicata post duos menses omnes astringat. in auten. vt fac. no. consti. circa punct. ad hoc s. de postula. ca. j. et dicam in fine huius libri sup data. Jo. an.

n Eligere. ad idem s. e. referente. et. c. preterea. Jo. an.

o Extunc. i. post mensem.

p Supradictis. vt saltez fiant ineligibiles: et tanq̄ ambitiosi repellantur ab vtroq̄. Jo. an.

q Gubernāda. Quid si ī ipso mōasterio nō est aliq̄s idoneus? tūc satis credo q̄ aliūde posset assum: ad h⁰ s. d elec. ne. p defectu. et. c. indēnitatib⁹. in fi. et s. de v. sig. si abbate. in fi. satis tamē tutū esset aūctem pape requiri. p supiorem lram.

r Monasterijs. s. de reli. d. c. vl. in fi. sicut nec diversoz monasteriorz abbas esse. vt ibi. et. xx. q. iij. monachū. vel pesse monasterio et ecclesie seculari. xvj. q. j. pbyteros.

s Dependet. nec adinuicem sunt cōnexa. vt s.

t Canonice. vt si transeant ad strictiorem religionem sufficiat licentia sui plati requirere etiam si nō obtineat: s de regula. licz. ꝗ si transiret ad laxiorem sine cā: solus papa dispēsat: cū sit ptra iura:

a Cum singula. Religiosus habens poratum vel ecclesiā curatā si recipit secundū sine licentia pape: ipso iure vacat primū: qd si statim nō dimiserit efficit ineligibilis et puat vtroq̄. Eadē est pena in his q̄ habebant ante hanc pstōnē: nisi infra mensem alteri elegerint et alterum dimiserint. Prioratus ecclesie vel administrationes vnius monasterij solite p ipsius monachos gubernari: absq̄ se. apo. licentia alterius monasterij monachis non cōmittant: nec commissa dimittant. qui contra fecerint sint priuati potestate ordinādi predicta ea vice: et deferat ad diocesanum in non exemptis et ad papam in exēpts. recipientes vel eligentes sunt ineligibiles ipso iure. Emanauit ad declaratōnem eoz que no. osti. s. e. de multa.

b Personis. lxxxix. di. c. j. in pnn. sicut singula membra corporis singulos actus habent vt ibi. ad idem. xvj. q. j. presbyteros. s. eo. ti. quia intantū. C. de assess. l. nemo.

c Auferenda. ad hoc. s. e. li. de elec. si religiosus. j. Kñ. et. c. grūdā. et. ca. indēnitatibus. §. sed cum eas. j. de sta. regu. c. vno. j. ne de. vel mona. c. ij. monasterium enim est eis quasi carcer. xvj. q. j. placuit. ij. de senten. excō. vt fame. Jo. an.

s. de concef. pben. Posuit. si ad parem ex causa transire poterit de licentia abbatis & quentus. xix. q. iij. statuimus. & nō ob. s. ō elec. si religiosus. ij. Rñ. qz illud locū habet cum transit ad rectorā: & ibi de filio fit pater & ideo ibi sufficiet abbatis licentia.

u Ea vice. i. in prima ordinatione: s de elec. cum in cūctis. & c. cum vinton.

x Sedem ap. vl' legatū de latere: si sit in puincia: ad hoc. s. e. li. de elec. si abbatē. j. & ij. Rñ.

y Ipso iure. & collatio nō tenet: vt s. e. ibi. & p eos. ad quos pnet. & cetera.

z Cum in ecclesijs. Emanauit ad ōdarationem eorū que nō ber. & moderni. s. de re. iudi. cū olim. i fi.

b Facienda. de electione eorū p quorum mortem est ecclesia vi duata tm̄ habebam⁹ in decre. quia pter. Sed p predicta decre. cum olim. in fine. ibi plena oīuz qui pñtes fuerint &c. dicebāt q̄dam in minorib⁹ bñficijs non vocandos absentes: quod hic reprobat. vnde intelligimus ibi pñtes qui sunt in loco. vñ debēt vocari. C. de pscrip. lon. temp. l. vlt. s. de ma. & obe. c. vlt. l' ibi psuetudo erat: absentes ad talia nō vocari vt sequē.

c Cōmode. sic s de elect. quia pter. siue ergo sunt in puincia siue extra puinciam si cōmode vocari pñt vocabunt: al's nō. de hoc s. de elec. coram. ꝗ ō q̄ remoto loco vocentur: statur psuetudini. e. ti. i genesi. Et dicebant quidā q̄ an vocarent vel non. nō stabit psuetudini: qō non est verum vt hic patet. Sed posses dicere: q̄ hic nō loquit de electōne prelatorū & dicit lr̄a ad talia &c. sed dico q̄ cōsuetudo dat ius eligēdi: & ita pōt intelligi: de causa pos. cum ecclesia. Item dat iurisdictionez iudicandi: ergo & sine absentibus eligendi: de so. compe. cum pingat. cū si. Item vocatio absentū nō est de substantialib⁹ forme. s. de elec. ecclesia. ij. Sed nūquid in alienatōe & alijs tractanib⁹ vocari debēt absentes? Credo q̄ nō. x. q. ij. hoc ius porrectū. vbi de hoc. & p decre. s. e. li. de offi. or. q̄uis. vbi dixi de hoc. & s. de testi. presentū.

d Instantib⁹. poterūt g̃ pterempū psequi: & collatōnez illā facere cassari: ratificare etiā poterūt si volēt: s. de elec. q̄ sicut.

e p Resenti. Emanauit ad declaratōnem eorū que nō. Guil. & Bar. s. eo. ti. statutum.

b Statutum. s. e. ti. c. ij. Jo. an.

c Alij. curiales vel non.

d Recedentes. dicebat Bar. q̄ cum appellatōne vrbis vrbs tm̄ & suburbia intelligant. ff. de v. sig. l. ij. & nomine curie tm̄ locum vbi curia habitat cū suis suburbijs intelligere debeamus in his: q̄ nondū curiā intrauerant vel illicenciari recesserant: in alijs secus.

e Vicinis. dicit pñs ille q̄ est in hortis. ff. de pcura. l. pñs. vel q̄ est in puincia. C. de pscrip. lon. tem. l. vl. j. determinabit q̄ intelligunt loca vicina. Jo. an.

f Decedat. hoc dicebat Guil. si recesserat animo cito redeūdi: vt de peñ. di. j. diuortū.

g Domicilū. quod in plurib⁹ locis haberi pōt ff. ad munic. assumptō. s. de rescrip. dilect⁹. ij. ō fo. cōpe. ex parte.

h Domus pria. g̃ ꝗ sola domus possessio in ciuitate comparata non faciat quem municipē. ff. ad muni. libertus. §. sola. tamen q̄tū ad hoc equiparantur domus & domicilium. Quid dices si est i domo sibi & alijs cōmuni. Idem credo ac si eēt in domo solū pp̄a. ad hoc s. de postu. ca. j. Et res pmunis omnū illex est. ff. de ritu nupt. illud. & qui iurat suum nō esse: iurat & sibi cōe nō esse. ff. ō v. sig. si pupillus. §. vlti. & cum q̄s legat seruos suos &c. & q̄ in toto & q̄ i parte sui sunt legati intelligunt. ff. de le. iij. ſiqs seruos suos. nec ob. xij. q. ij. q̄ manumittit. & fi. de iure vo. l. ꝗ si hac. §. qui manumittit. qz ibi erat cōe pluribus vt collegio: pbat hec solutio. ff. eo. ti. l. cōis libertus. ñ ob. xij. q. j. §. vlt. qz ibi solutur. Jo. an.

i Legales. fm q̄s. xx. miliaria pputant p die. ff. ſiqs cautio. l. vicena milia. & si modicū etiaz superset non includerē sb loco. ff. de v. sig. l. iij.

k Spāliter. si hoc est spāle: g̃ ipsi⁹ ꝗtū est generale: & sa. ad ea q̄ nō. s. de rescrip. nōnulli. et q̄ dixi. s. e. li. de rescrip. statutū. §. cū aūt. ō elec. cupiētes. j. Rñ.

l Originis. certe satis idē puto: si ibi hz continuū domicilū: lz inde ñ sit oriūd⁹. ad hoc. x. di. si i adiutoriū. & optīe s de elec. fundamēta. §. vl. de tēp. or. c. iij. j. R. ff. ad munici. ei⁹. §. vl. C. vbi sena. l' cla. l. senatores. nec rōz diuersitatis video: & idē dico i oriūdo q̄ ibi pria ñ hret domū: ꝗ forte pductā cū eadē sit rō: ad hoc. ff. de le. nō pñt. vñ q̄ dicit originis sue domū: & de domo pp̄a & de domo habitatōis pōt intelligi.

m Dorareē. al's eēt grauē pnudiciū inferēt loco vbi degit curia: si oia bñficia tūc ibi vacanta haberēt solū pferri p papā.

a f Ja ap. se. Parochiales. spāle sit i eis pt̄ curā. i alijs g̃ ius antiquū remanet. ad idē s. e. li. ō elec. nemo. & p hō satis pz q̄ i alijs ñ currit mēsis sede va. currit tm̄ ignorāti. vt s. e. statutū. dixi.

b Re ipsa. rōez ꝗ pōt. & ē si. s. e. li. ō of. dele. si is cui. & j. ne se. va. c. vno. in fine. Jo. an.

c Afferre. s. e. ti. c. j.

d Alia. vt s. e. statutū. & s. c. pxi.

cōmiserint vl' dimiserint iam cōmissa: ea vice ordinandi de ipsis sint ptāte puati: & de eis p diocesanos si exēpta nō fuerint: alioq̄n p se. ap. ordinent. Di aūt q̄ ea suscipe l' suscepta p̄sumpserint ōtinere: reddāt ineligibiles ipso iure.

Item.

Cum in ecclesijs canonicorū receptio: aut pbendarū vl' bñficiorū collatio īminet faciēda: absentes canōici si commode fieri valeat: sunt vocādi: nisi cōsuetudo habeat eos ad talia nō vocari. alioq̄n q̄ō in eorū absentia fieri contigerit eis instantibus irritari debebit.

Item.

Resenti declaram⁹ edicto: statutū felicis recordationis clementis pape p̄decessoris nr̄i de bñficijs apud sedē ap. vacantib⁹: p aliū q̄ p roma. pon. mīme cōferendis: locū hre in bñficijs que legati aut nūcij sedis eiusdē vl' quis alij ad romanā curiā venientes vel etiā recedētes ab ipsa obtinere noscunt: si eos in locis vicinis ipsi curie mori ptigat quēadmodū si i loco vbi eadē curia residet morerēt. Idē est si aliqs curialis etiā eccl'a romana vacāte: pegrinatōis infirmitatis aut recreatōnis seu alia q̄uis cā ad locū curie vicinū secedens: in hmōi loco vicino decedat: dūmō ibi etiā si erat ad ipsaz cu. reuersur⁹ eius domicilū seu dom⁹ pp̄a nō existat. Loca vo intelligant vicina eidē curie i pmissis q̄ remota: vlt duas dietas legales: q̄s hoc casu sic spāliter volumus cōputari a loco vbi morat ipsa curia: nō existunt. Bane siqs i loco vbi degit curia sue originis domū hñs: diem claudat extremū in ea: ipsi⁹ bñficia sub pdctō nō alit includāt statuto: q̄ si curial' esset antea: & ibidē occasione curie morareē. Porro cuz curiā de loco ad locū trāsferri ptingit: si curiales in itinere: dū curiā sequunt eandē: vl' in loco vñ recedit ipsa curia: forsitan remanētes infirmi rebus inibi eximant humanis: pmissum statutū quātūcūq̄ locus vbi decedunt ab ipsa curia sit remotus ad illorū beneficia se extendit.

Item.

Si aplica sede vacāte aliq̄s parochiales eccl'ias vacare ōcetero ptigerit apud ipsam statuimus vt de eis ne ipsarū vacatio diutina piculū valeat aiabus afferre: p eos ad quos ptinet: possit libere ordinari: pstōe felicis recordationis clemētis pape p̄de. nr̄i ō bñficijs apud sedē ipsaz vacantib⁹ p aliū q̄ p ro. pon. mīme pferendis: vel alia q̄uis ꝗria sup hoc edita nō obstāte. Idē volum⁹ & de ill' q̄ ibidē ipso roma. pon. viuente vacabunt: si de ipsis p eū aī ipsius obitum non fuerit ordinatū.

Item.

e Obitum. s. cum decessit infra mēsē: alꝰ nō esset qō. s. e. statutū.

a Si cui nulla. Gratia alicui concessa vt punidere possit pſonis idoneis in certa ecclesia pſonis nō expressis: nō expirat re integra obitu pcedentis: secus si pſone essent expresse.

b Expressiōe. multū ꝗ oportet expssio pſone. ⁊ fa. j. c. pr. ⁊ s. de offi. dele. in cui. e. li.

c Idoneis. vt s. e. ti. sup inordinata. ⁊. ca. in cui. e. li. Io. an.

d Legitime. s. fm statuta lat. vl' gnālis pcilij s. de pcess. pbē. c. ij. ⁊ de elec. ne p defectu. Et ita bnficia legari de latē q̄ sunt ī puincia pferre possunt. s. e. venerabil'

e Decet. j. de reg. iur. decet. cū suis pcor.

f Quam. qn ꝗ est gra eiꝰ cui scribit: n expirat vt s. secꝰ qn alteriꝰ puta p q̄ scribit vt hic.

g Adoriat. l' renūciet s de renūc. c. j. e. lib. ad hūc finē expsse ꝑdicit s: eo. li. de offi. dele. si sup gra. vbi dr q̄ executori ptās datoꝝ sup gra alicui: nō expirat re integ̃ sicut nec gra: cū sit accessoria ad gram: hic ꝑuuz dr. Io. facti diuersitas solut ꝑuū: ibi loquit de gra iam facta: hic de facienda p executores: vñ ibi dicit rex: gra facta ⁊c ꝗ dicit: pulsiōe faciēda. si ꝗ papa pcedat canonicatū ⁊ pbendaz: si vacat vl' que ꝓmo vacauerit: nulli alij de iure debitā: ⁊ sup hac gra p se facta dat executores: hz locuz decreta. illa: qz cum iam sit canonicus: ⁊ iam sit facta grata: potestas executoꝝ velut accessoria nō expirat: ꝗ si papa nō facit gratiā ꝗ mādet fieri: puta punideri mihi de bnficio: hic ptās executoris principalis est ⁊ expirat re integra. Sed q̄re nō expirat in s. pxi. casu: cū et adhuc sit pulsio facienda? Io. ibi enā iam erat facta gratia: cū respiceret euz q̄ punidere debebat: non eum cui debebat punideri.

a f Si eps cui. Emanauit ad declaratōnem decre. s. e. nō liceat. ⁊ c. eps si. ⁊. c. cum fm apostolū.

b Cōmisisti. qd alꝰ sine pena facē ñ posset: vt s. e. li. ō tē. or. c. ij.

c Ad sacros. ides dixit: qz p ordinatis ad minores nō scribit eccl'ia vt ordinatores cōpellat: vt no. s. e. ti. c. ij.

d Titulū. saltem patrimonij. vnū scias q̄ Io. gof. ⁊ inno. tenēt: s e. eps. q̄ quātūcūqꝝ clericus habeat patrimonū: nisi expsse ordineē ad titulū patrimonij sui habet actōz ꝑ ordinantē ad ea q̄ dicunt. j. Can. ⁊ osti. ꝑ dicentes eū si patrimonū hz tacite ad titulū patrimonij ordinatū: ita q̄ deficiet actio: qdo ego pfentio p pre. decre. epus si. alꝰ illud nisi qd ibi pomit: nec ꝓpie nec exceptiue veniret: ⁊ p decre. tuis. e. ti. ⁊ de hoc habes p osti. de rescrip. postulasti.

e In culpa. ⁊ sic esse debet ī pena: vt. xxxviij. di. qz ea. ⁊. xxxviij. di. quia sunt. Io. an.

f Taliter. scilicz sine certo titulo. Io. an.

g Ministrare. videbat q̄ punire deberet ille q̄ mandauit: ⁊ imputare sibi debuit: q̄ talē elegit: ⁊ p aliū fecit: vnde idem ac si p seipsum elegisset: de re. iur. qui p aliū. Sed hec vera: vbi mandauit de certo: vt statim sequit: ⁊ tacit s. de elec. si cōpromissarius.

h Aliū. Io. p his que dixi. s. e. ti. si paup.

i Certas. ⁊ expssas itelligo: qz si cōmisisset ei ordinare clericos tal' ville vl' loci: adhuc est ꝗ genꝰ ⁊ nō species: vñ locū habebūt supiora: aliud ē enī certū: aliud certū ⁊ expssum: fa. j. de pcess. pbē. ne captāde.

k Predicta. scz vite necessaria. Io. an.

l Per te vel p alium. s. pxi. Ñ. nec poterat sibi indignitatem bnficij obijcere: exquo illum dignū ad ordines reputauit: s. de ere. ⁊ q̄li. accepimus. quod dic vt ibi.

m Quo voluerint. dum tamen catholica: ⁊ in apta se. ap. rebellione non fuerit. s. de prescrip. veniens. Io. an.

n Ad premissa. scilicz vite necessaria: donec eis ō competenti beneficio sit punitum: ⁊ transit talis obligatō ad successorem: vt s. e. ti. cum fm apostolus. Quid dices si clericus ordinatus sine titulo ad sacros pmisit episcopo: q̄ eum sup his non inquietaret: numquid tali renunciatōne non obstante agere poterit? videtur q̄ non: exquo

bit vite necessaria mīstrare: donec sibi p eum vel p aliū de ꝓpetenti bnficio sit punitum.

Si vo certas pmisisti eidē ordiare pſonas: tu q̄ punidere hoc casu an haberent tituluz debuisti: talit ordiato ad pdcā donec p te bnficiatꝰ fuerit obligatus existis. Eis aūt q̄bꝰ a diocesanis dat lnia vt possint a quo voluerint epo: ad oēs sacros ordines pmoueri: non q̄ ordināt ꝗ qui tribuūt licētiā: cū eam dare nō debēt titulū nō hnti ⁊ ad pmissa si titulū ñ habeāt obligant. Item.

Clamus tibi nup in genere ptātem dederimꝰ: bnficia sex clericoꝝ tuoꝝ cedētium vl' decedentiū aūcte nra pſonis idoneis pferēdi canonicatū tū ⁊ pbendā: q̄s in tua ecclesia: ī q̄ pꝰ pdcāz graz tibi facta mādauiꝰ cuidā spālit punderi obtiebat q̄dā ex eisdē tuis

renunciant. vij. q. j. q̄ periculosum: de elec. cū inter. R. Econtra quia istō videtur ius publicum: qō remuti non potest: de fo. ꝓpe. si diligenti. de sen. ex. contingit. ⁊ beneficio quod nondū habebat renūciare nō potuit: sic nec hereditatē non dum delate. ff. de acq. here. l. qui supstitis. ⁊ alimenta pacto alimentarij non tollunt ff. de transac. cum hi. dixit. da. q̄ valet pactum. ber. bux. dixit hoc verum: si post ordinatōnē interuenit. ꝗ in ordinatōe vterq̄ symoniacꝰ esset et deponēdus: s. d symo. c. penult. in questione veneriali: que icipit: esto q̄ episcopus ordinet. Io. an.

a Q Clāuis tibi. si primo loco papa dat licētiam pferendi bnficia certo modo vacantia vel ad papā deuoluta secūdo aliquod ō his conferat spālit er: vel conferri mandet: species generi ōrogat ita q̄ secundo bnficiū debet. ad hāc decre. pcor. e. ti. dudum.

b In genere. si autem in specie dedisset licentiam: puta archiō. bononī. cum vacabit: tunc secus quia vtrunq̄ speciale: ⁊ sic valeret primū nisi de primo fieret mentio in secundo: ⁊ idem est si ante secundam specialem gratiam iam erat descensuz ad speciem ex vnte prime generalis: ad hoc s. de sil'. presbyte. ex tua. de offi. delega. ex parte. j. Io. an.

c Quorum. qui dicantur sui clerici hoc casu ⁊ similibus habes j. de ver. sig. c. vlt. Io. an.

d Decedentiū. ista duo sunt diuersa: maxime in impetrationib vel gratijs: vt probat: vt s ō rescrip. susceptum. ij. Ñ. Sed nūqd si clericus suus cedit vel decedit in curia romana: poterit eius bnficium conferre? Dic q̄ non nisi haberet ad hoc mandatū expssum vt s. e. c. j. ij. in fi. Sed qd dices: ille cui facta est talis grata vult conferre beneficia: que vacant per vocationem clerici sui: vel per adeptōnem episcopatus: vel secundi beneficij cursu: nūqd poterit? Et videtur q̄ sic: iam enī tacite ipso facto renūciasse videt. ad hoc s. de his que fi. a ma. pte ca. ex ore. de offi. dele. gratum. Credo q̄ cum tales indulgentie restringant: s. eo. ti cui. ⁊. c. q̄uis. q̄ talia beneficia conferre non poterit: cum potius priuatione iuris q̄ renūciatione vacent: quod patz ex eo q̄ compellunt ad illa diminuēda vt s. de cle. coniu. c. j. s. e. de multa. ⁊ licz episcopus. ⁊. c. cum singula. ad hoc facit predicta decre. susceptuz. nam similiter posset dici q̄ cedens esset mortuus quo ad bnficiū cui cessit. vij. q. j. §. ecce in quibus. xxxij. q. ij. §. j. Sed pone: iam contulit beneficia quinq̄ clericorum: monitus dno sui clerici simul: quorum alter habebat pinguius beneficium altero: vult pinguius conferre: numquid poterit? videtur distinguendū: aut papa ꝓprio motu dedit hanc gratiam: aut non: vt primo casu possit pinguius conferre: secūdo nō: vt s. e. si pluribus. Sed dic q̄ illud posset locum habere: si posset conferre beneficia sex priorum clericorum suorum decedentuz: sed hic de primis clericis non est dictum: vnde quod beneficiū voluerit conferre poterit. Bñs Io. an.

e Idoneis. s. e. ti cui.

clericis nūc ꝛefunctis: cōferre nō potes: cū illi ꝓ q̄ ſcp̄ſim⁹ ꝛe beanť. naz ꝓme gnāli gr̄e tibi facte ꝛerogat posterio: ſpāl': licet ꝛe illa nō fecerit mentōez.

Qil'i rōne ſi p⁹ facultatē tibi ꝓceſſā a nob ꝓferēdi bñficia tue diocesis: q̄z collatio ē ad ſe. ap. ꝑuoluta: nos eoz aliqd̄ antec̄ tu ꝓferas: ꝓferā⁹ ſpāl'r alicui vl' ꝓferri mādem⁹ ꝛe ꝓceſſione tibi facta nō hīta mētōe: facta per nos collatio canōica est censenda.

Ibez.

Qis cui ꝑ canōicatu ꝑbēda et dīgtate ꝓſonatu vel officio ꝓ felicis r̄cordatōis nicolai vl' celestini ꝑdecessoz nr̄oz lr̄as gr̄a ī aliq̄ eccl'ia facta erat: ꝓſtōis nr̄e reuocatorie ꝛpe canōicatū ꝛ ꝑbendā dignitati ꝓſonatui vl' officio alicui nō ānexā erat adept⁹: lz dignitatē ꝓſonatū seu officiū imbi expectaret: ꝓpť expectationē hmōi ꝑuat⁹ nō ītelligiť iure: qd̄ ī canōicatu ꝛ ꝑbēda fuerat canōice assecut⁹: ius tā qd̄ ad dignitatē ꝓſonatū vl' officiuz ꝓpetebat eidē iuxta ꝓba dicte reuocatōis ītelligiť reuocatū. Nō sic ať: ſi canōicatū cū dignitate ꝓſonatu aut officio ꝓferri tm̄ canōico cōſuetis fuerat assecut⁹ ſb expectatione ꝑbēde: cū ius magis dignū qd̄ iste ī dignitate ꝓſonatu seu officio hmōi iaz hēbat: ius min⁹ dignū canōicat⁹ retineat cui⁹ canōicat⁹ rōne idem ius eidē ſaluū remāet ad ꝑbēdaz nulli alij ꝛebitā aplica añ ipz aucte recepto. Qz etſi ex epi vl' alteri⁹ cuiuſcūq̄z collatiōe vl' puiſiōe adept⁹ fuerat ī eadē eccl'ia dignitatē ꝓſonatū ſiue officiū ꝓferri tm̄ canonico ꝓſueta ꝑſat⁹ q̄ canōicatū aucte apo. iā hābebat: idez erit censendum.

Ibem.

Qlodā ꝓ lr̄as felicis recordatōis nicolai pape ꝑdecessoris nr̄i canōicatū sub expectatōe vacaťe ꝑbēde ī certa eccl'a obtinēte: successor ei⁹ celestin⁹ cuidā alti ſil'ez ī eadē eccl'ia gr̄az fecit: quē oīb⁹ etiā añ ipm aucte apo. vl' q̄uis alia ī eccl'ia ipa receptis voluit aut referri: cū inēpositiōe ꝛecreti: puſq̄ tm̄ ad pmū ꝛ ei⁹ executores secūde gr̄e noticia pueiſſz: vacās ꝑbēda eidē pmo ꝓ suos fuit executores collata: p⁹ huiusmōi ať ꝛ añ factā ſcōo collatōez ipi⁹ ꝑbēde nr̄a ꝓſtitutio reuocatoria emanauit. et qm̄ q̄s eoz ius hēat ī ꝑbēda hmōi dubitať: nos neutz illoz ōcernim⁹ ius hīe ī eadē: pma ei collatio p⁹: ꝛ ꝗ ꝛecretū a dicto celestino inēpositū facta licz ab ignorātib⁹ ꝛ eť ignorāti nō obtinet firmitatē. Qus vo qd̄ ſcōo ad ꝑbēdā ñ ī ꝑbēda hmōi ꝓpetebat: cū nr̄az reuocatōez ei⁹ collatio nō ꝑceſſerit: ꝓ eā penit⁹ est sublatū.

Ibez.

Mandatū aplicū tibi directuz: vt. T. clerico ꝛe bñficio ſpectāte ad collatōem narbon. capl'i puideres: bñficia eiusdē capl'i ſiue ꝛenť ī coī ꝓ ipm: ſiue ꝓ canōicos eiusdez eccl'ie ſingl'ares vice ac aucte capl'i aut ex iure ipſi⁹ ꝛe ꝓſuetudie vl' statuto merito ꝓhēdit: ad bñficia tm̄ rōne dīgtatū ꝓſonatuū vl' officioz: q̄ nōnulli ex eisdē canōicis obtinēt in ipa eccl'ia ad eozūdē collatōnē ſpectātia mādatū hmōi minime se extēdit. Qdē esse cēsem⁹ ſi rōne ꝑbendaz ſuaz ad ipos canōicos collatio dictoz bñficiozū ſingl'ariť ꝓtineze noscať: nisi ꝓtineať forsitā ī mādato: q̄ eidē clerico puideas ꝑ bñficio ad collatiōez narbon. capl'i ꝓtinēte coīter vl' diuisiz. tūc ei ꝑ bñficijs q̄ ad ipoz collatiōez ꝓtinēt rōne hmōi ꝑbendaz poteris puidere.

Bonifacius. viij.

f Post. al's ſi fuiſſz tanta qd̄ ecquo ꝓmū mādatū ſpāle genus ꝑceſſisset. Jo. an.

g Derogat. vt. j. ꝑ re. iur. generi. cū suis ꝓcoz. Jo. an.

h Conseramus. penes papā eñ remāsit eadē ꝓtās ꝛ maior eť in ꝑdictis: vñ exq̄ ipe ꝑoccupauit: melior ē ipsius ꝓdīno: vt ſ. e. dudum.

a Qis cui. habuit oriuz ex ꝓſtōmb⁹ reuocatorijs: q̄s fecit boni facius statum p⁹ pmotionē ſuā ꝑ gratijs factis a nicolao. iij. et celes. v. ꝓ q̄s ius q̄ſitū erat ad rem ñ ī re. Reuocatoria gratiaz nicolai ꝛcipiebat: ꝑdē ad apicē: illa vo celestini incipit: dudū curca pmotōis. ꝛ ꝛe his etiā ꝓſtōib⁹ tractat. j. c. pr. ꝛ. j. ꝛe ꝓceſ. ꝑ. c. vltr. plenius.

b Nicolai. q̄rti.

c Celestini. q̄nti.

d Annexā. q̄ſi i annexis ſec. ſ. e. ti. ſup eo. ꝛ. ca. q: ſepe. ꝛ. j. pr. Kñ.

e Verba. q̄z mentē habes. j. ꝑ ꝓceſ. ꝑbē. c. vl. ſ̄ ad lr̄am erant hec: oēs collatōes pmiſiōes reſeruatōnes ſup canōicatib⁹ dignitatib⁹ ꝓſonatib⁹ ꝑbēdis officijs dignitatib⁹ pōnōib⁹ ꝓſtionijs ecclesijs parochialibus ruralib⁹ l' alijs necnō ſup qbuſcūq̄z bñficijs ecc'iaſticis vacaturis cū cura l' ſine cura: ī qb⁹ ñ ſit ius q̄ſitū in re lz ad rem ꝓ dictum añcessoē nr̄m ſeu ei⁹ aucte factas cōcessas ſeu cōmiſſas: ꝛ ea q̄ ab ipo ſup his l' circa ea quōlibet ꝓceſſerūt aplica aucte: in fratz nr̄oz pñtia. vj. kal's ianuarij. cū adhuc ſiē pmittiť esſem⁹ Neapoli: oīno cassauim⁹ irritauim⁹ ꝛ vacuauimus cassas irritas ꝛ vacuas nūciauimus nulli⁹ enā ꝛecernim⁹ fore firmitatis: ꝛ qd̄ extunc secus a quoq̄z scienter vl' ignorāter conngeru attētari ꝛē. ō igiť dixit ista ꝓba: q: ꝓ verba illa cassať ius queſitū ad rem ſ̄ non in re: non sic intelligiť reuocatū. Jo. an.

f Consuetis. ꝓ hoc nō reuocať gr̄a: est eñ equs q̄ ꝓpť ius in re seruareť ius ad rez in hoc casu q̄z ꝓpter ius ad rē extingueret ius in re ꝑ mentem ꝓſtōio.

g Magis dignū. ſ. ꝛe ꝓſe. ec. vl' al. q' ī dubijs: cū suis ꝓcoz.

h Et ſi. tolle qd̄ est. j. ꝑſat⁹ q̄ canōicatuz aucte apo. iā hēbat: adept⁹ ſne rat in eadē eccl'ia ex epiſcopi ꝛē. Jo. an.

i Cuiuſcunq̄z. ad quē ꝓtinebat collatio: vel forte legati.

k Idē. ſ. q' canōicatū retineat: ꝛ canōicat⁹ ratione ꝑbendam.

a q Clodaz. al's hoc erat ꝑ iure ꝓmum: ſ. e. ti. hi q.

b Inteferri. ad idē. j. ꝛe ꝓceſ. ꝑben. aucte.

c Constitutio. reuocatoria: ꝑ qua vidisti ſ. ꝓxi. c. Jo. an.

d Ignoranti. ſ. eo. ſi postq̄. ꝛ. c. dudū. et. c. ſi beneficia ꝛē.

e Collatio. q: ſi ꝓceſſisset collatio: ius habuisset nō ad rē ſ̄ in re: et sic nō fuisset reuocatū ꝓ ꝓſtitutōez reuocatoriā: ſ. c. ꝓxi. j. ꝛe ꝓceſ. ꝑbē. c. vltr. ꝛ sic nō. q' q̄s impedit alium ī eo qd̄ ꝓ se nō ꝓſequiť. ad idē. j. ꝛe ꝓceſ. ꝑbē. aucte. ſ̄ ibi aliqd̄ ꝓſequiť. qa hz ſecūdā ꝑbendā: q' al's ſolū habiturꝰ esset tertiā.

a m Mandatū. ꝛere. veiť ꝛeclaratiue ad ꝛere. ſ. e. cū in illis: ins ſi.

b Bñficio. ꝑ curato ñ puidebiť: ſ. e. ti. cū in illis: ī ſi. nec ꝛe dignitate: ſ. e. ti. c. vlt.

c Collatōez. ꝑ ſpectāte ad pñtatōez: instituōez: vl' electōez ñ potit puideri: ſ. e. cū ī illis. §. cū ať.

d Capl'i. idē eñ ē facē ꝓ aliū qd̄ ꝓ ſe. j. ꝛe reg. iu. q̄ ꝓ alii: cū suis ꝓcō. ff. quod cuiuſq̄z vniuer. ꝓtē eoz. §. ſi ꝑcuriōes.

e Statuto. est forte cōſuetudo l' ſtatutū q' bñficia vacātia ꝑ mēſe ꝓtinētia ad collatōez capl'i: ꝓferat ꝓm⁹ canōic⁹: vacāta ſcōo ſcōus: ſcio ſci⁹: ꝛ sic ꝛe ſingul'. vl' q' bñficia familiarū ſuoz ſpectātia ad coll'oem capl'i vacantia canōici ꝓferāt: tales ꝓſuetudies ꝛ ſtatuta ſunt ī ml'tis ecclesijs gallicanis.

f Extēdit. q: papa nō ītēdebat ḡuare alterā dignitatē capl'i: ſ̄ totū ca. ſ. e. cū ī illis ad fi.

g Dīgt'ariť. q̄ſi nō vice capl'i: vt ī. j. Kñ.

b Prebēdaz. vl' dignitatū l' officioz ipi⁹ eccl'ie: vt ī. ij. Kñ. ꝛ no. q' viē rōne hmōi ꝑbēdaz. q. di. ſi ꝓtineť ob aliā causaz: puta ꝓpť alia beneficia q̄ hz ī alia eccl'ia: mādatū tūc nō ꝓhendit illa.